

Torek, 16. januar 2018

P8_TA(2018)0004

Mednarodno upravljanje oceanov: agenda za prihodnost naših oceanov v okviru ciljev trajnostnega razvoja za leto 2030**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2018 o mednarodnem upravljanju oceanov: agenda za prihodnost naših oceanov v okviru ciljev trajnostnega razvoja za leto 2030 (2017/2055(INI))**

(2018/C 458/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 10. novembra 2016 o mednarodnem upravljanju oceanov: prispevek EU k odgovornemu upravljanju oceanov (JOIN(2016)0049),
- ob upoštevanju osnutka sklepov Sveta z dne 24. marca 2017 o mednarodnem upravljanju oceanov: agenda za prihodnost naših oceanov,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 29. marca 2017 o skupnem sporočilu Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Mednarodno upravljanje oceanov: agenda za prihodnost naših oceanov (JOIN(2016)0049) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju dokumenta, ki ga je 25. septembra 2015 sprejela generalna skupščina Združenih narodov, z naslovom Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 s 17 cilji trajnostnega razvoja, ki jih vključuje,
- ob upoštevanju cilja trajnostnega razvoja št. 14 agende Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030, ki spodbuja ohranjanje in vzdržno uporabo oceanov, morij in morskih virov za trajnostni razvoj,
- ob upoštevanju Pariškega sporazuma Okvirne konvencije OZN o podnebnih spremembah (UNFCCC) iz leta 2015, ki je začel veljati 4. novembra 2016, in njegovih načrtovanih nacionalno določenih prispevkov, s katerimi naj bi zmanjšali emisije toplogrednih plinov,
- ob upoštevanju Konvencije o biološki raznovrstnosti, ki je začela veljati 29. decembra 1993, in ciljev iz Aičija, opredeljenih v strateškem načrtu za biološko raznovrstnost 2011–2020 in sprejetih oktobra 2010,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS), ki jo dopolnjujejo Sporazum Združenih narodov o uporabi določb konvencije UNCLOS glede ohranjanja in upravljanja čezconskih staležev rib in izrazito selivskih staležev rib, Kodeks odgovornega ribištva Združenih narodov in skupna ribiška politika Evropske unije,
- ob upoštevanju Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES) z dne 3. marca 1973,
- ob upoštevanju člena 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju dokumenta, sprejetega na konferenci OZN o oceanih 9. junija 2017 v New Yorku, z naslovom Our ocean, Our future: Call for Action (Naši oceani, naša prihodnost: poziv k ukrepanju),
- ob upoštevanju Direktive 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju,

⁽¹⁾ UL C 209, 30.6.2017, str. 60.

Torek, 16. januar 2018

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. decembra 2015 z naslovom Zaprtje zanke – akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo (COM(2015)0614),
- ob upoštevanju svojega pogajalskega mandata z dne 14. marca 2017 za sveženj o odpadkih ⁽¹⁾ (predlogi za spremembo Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv ⁽²⁾, in sicer Direktive 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži ⁽³⁾, Direktive Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih ⁽⁴⁾, Direktive 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih ⁽⁵⁾, Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS ⁽⁶⁾ ter Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ⁽⁷⁾),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki,
- ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morskem strategiji),
- ob upoštevanju celostne pomorske politike za Evropsko unijo iz leta 2007 (COM(2007)0575) in zadevnega poročila o napredku iz leta 2012 (COM(2012)0491),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2011 programu za podporo nadaljnjemu oblikovanju celostne pomorske politike ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. oktobra 2009 z naslovom Razvoj mednarodne dimenzije celostne pomorske politike Evropske unije (COM(2009)0536),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 2016/1625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 1406/2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju strategije Evropske unije za pomorsko varnost, ki jo je Evropski svet sprejel 24. junija 2014,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svojega pogajalskega mandata z dne 15. februarja 2017 glede predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/87/ES za krepitev stroškovno učinkovitega zmanjšanja emisij in nizkoogljivnih naložb ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. marca 2017 o celostni politiki Evropske unije za Arktiko ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Glej sprejeta besedila, P8_TA(2017)0069, P8_TA(2017)0070, P8_TA(2017)0071 in P8_TA(2017)0072.

⁽²⁾ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

⁽³⁾ UL L 365, 31.12.1994, str. 10.

⁽⁴⁾ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 269, 21.10.2000, str. 34.

⁽⁶⁾ UL L 266, 26.9.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ UL L 197, 24.7.2012, str. 38.

⁽⁸⁾ UL L 321, 5.12.2011, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 251, 16.9.2016, str. 77.

⁽¹⁰⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 135.

⁽¹¹⁾ UL L 123, 19.5.2015, str. 55.

⁽¹²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0035.

⁽¹³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0093.

Torek, 16. januar 2018

- ob upoštevanju Direktive 2012/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede vsebnosti žvepla v gorivih za plovila in o potekajoči oceni učinka o razširitvi območij nadzora nad emisijami žvepla v evropskih vodah,
- ob upoštevanju predloga držav Baltskega morja in Severnega morja Mednarodni pomorski organizaciji, naj določi območja nadzora emisij dušikovega oksida,
- ob upoštevanju Direktive 2000/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2000 o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. decembra 2016 o odgovornosti, odškodninah in finančnem jamstvu za naftne in plinske dejavnosti na morju ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila o politiki z dne 28. januarja 2016, ki ga je pripravil znanstveni svetovadni odbor evropskih akademij, o vzdržni uporabi morja v času spreminjajočih se oceanov in morij,
- ob upoštevanju študije iz novembra 2015, ki jo je naročil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane Parlamenta, o ciljnih za zmanjšanje emisij v mednarodnem letalstvu in pomorskem prometu (PE 569.964),
- ob upoštevanju priloge o ukrepih za spodbujanje prehoda na čisto energijo k sporočilu Komisije Čista energija za vse Evropejce (COM(2016)0860),
- ob upoštevanju četrte konference na temo Naši oceani, ki jo bo Evropska unija gostila 5. in 6. oktobra 2017 na Malti,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2010 o celostni pomorski politiki – ocena dosedanjega napredka in novi izzivi ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. februarja 2014 z naslovom Evropska strategija za večjo rast in delovna mesta v obalnem in pomorskem turizmu (COM(2014)0086),
- ob upoštevanju sklepov Sveta o prednostnih nalogah politike EU za pomorski promet do leta 2020: konkurenčnost, razogljičenje in digitalizacija za zagotovitev globalne povezljivosti, učinkovitega notranjega trga in vrhunškega pomorskega grozda (9976/17),
- ob upoštevanju poročila Evropske agencije za okolje (EEA) o zavarovanih morskih območjih v morjih Evrope (EEA 3/2015),
- ob upoštevanju študije Komisije iz septembra 2017 z naslovom Izkoriščanje potenciala najbolj oddaljenih regij za trajnostno modro rast,
- ob upoštevanju Konvencije o varstvu morskega okolja območja Baltika iz leta 1992 (Helsinška konvencija), ki je začela veljati 17. januarja 2000, akcijskega načrta za Baltik Komisije za varstvo morskega okolja Baltika, ki so ga leta 2007 sprejele vse obalne države in EU, ter strategije EU za regijo Baltskega morja,
- ob upoštevanju resolucije 69/292, ki jo je sprejela generalna skupščina OZN junija 2015, o oblikovanju pravno zavezujočega instrumenta na mednarodni ravni glede ohranjanja in trajnostne rabe morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. septembra 2012 z naslovom Modra rast: možnosti za trajnostno rast v morskem in pomorskem sektorju (COM(2012)0494),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. januarja 2014 z naslovom Modra energija: ukrepi, potrebni za izkoriščanje potenciala energije oceanov v evropskih morjih in oceanih do leta 2020 in po njem (COM(2014)0008),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0478.

⁽²⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 70.

Torek, 16. januar 2018

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. julija 2013 o modri rasti: krepitev trajnostnega razvoja v morskem sektorju, sektorju pomorskega prometa in turističnem sektorju EU ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za promet in turizem ter Odbora za ribištvo (A8-0399/2017),
- A. ker na splošno velja, da je okoljsko zdravje oceanov resno ogroženo in v nevarnosti, da bi mu povzročili nepopravljivo škodo, razen če svetovna skupnost sprejme ciljno naravnane in usklajene ukrepe;
- B. ker se morski odpadki hitro kopičijo in širijo ter so morda ena največjih groženj za zdravje svetovnih oceanov; ker je mikroplastika poseben razlog za skrb, saj je zaradi svoje majhnosti dostopna številnim organizmom (morskim pticam, ribam, školjkam, peščenim glistam in zooplanktonu); ker 150 milijonov ton plastike, ki se je po ocenah nakopičila v svetovnih oceanih, povzroča resno okoljsko in gospodarsko škodo, med drugim obalnim skupnostim, turizmu, ladijskemu prometu in ribištvu;
- C. ker sedanji pritisk na morsko okolje vključuje škodo, povzročeno habitatom in ekosistemom, trajno nevarne snovi v usedlinah in vodnih telesih, propadanje koralnih grebenov, invazivne vrste, onesnaževanje in obogatitev s hranili, pomorski promet, izkoriščanje surovin in čezmerno izkoriščanje morskih vrst ter zakisovanje in segrevanje voda, ki ga povzročajo podnebne spremembe;
- D. ker je samo v letu 2010 ⁽²⁾ na obale naplavilo približno od 4,8 milijona do 12,7 milijona ton plastičnih odpadkov, kot so embalaža živil in platenke, kar je približno od 1,5 % do 4,5 % celotne svetovne proizvodnje plastike, in ker bo do leta 2020 skupna količina odpadkov tolikšna, da se bo skupna količina plastike, odvržene v morje, povečala za desetkrat;
- E. ker se z besedo „odpadki“ označujejo majhni odpadki na javno dostopnih območjih, ki so bili zavestno ali zaradi malomarnosti nepravilno odvrženi v okolje (na kopno, v sladko vodo ali morje);
- F. ker svetovna morja onesnažuje več kot 100 milijonov ton plastičnih odpadkov in mikroplastike, ki ogrožajo njihov obstoj;
- G. ker bo brez bistvenih sprememb do leta 2100 več kot polovica morskih vrst na svetu na robu izumrtja;
- H. ker je uporaba plastike za potrošniške izdelke vse bolj razširjena, proizvodnja pa se stalno povečuje, odkar se je material pred pol stoletja začel na široko uporabljati, zaradi česar je bilo v letu 2015 po svetu proizvedenih 322 milijonov ton plastike; ker se je zaradi vse večje proizvodnje ter sprememb načinov uporabe plastike in demografskega razvoja povečala količina plastičnih odpadkov, odvrženih v oceane; ker se bo po podatkih v okviru programa OZN za okolje (UNEP) do leta 2050 nakopičilo skoraj 33 milijard ton plastike, če se bo ta trend nadaljeval;
- I. ker 80 % morskih odpadkov izvira s kopnega, zato težav z morskimi odpadki ni mogoče postopno učinkovito reševati, ne da bi se najprej lotili vprašanj učinkovite politike in ukrepov za zmanjševanje in zadrževanje odpadkov na kopnem;

⁽¹⁾ UL C 75, 26.2.2016, str. 24.

⁽²⁾ Plastic waste inputs from land into the ocean (Vnos plastičnih odpadkov s kopnega v oceane), Jenna R. Jambeck, Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, zvezek št. 347, izdaja št. 6223, 13. februar 2015, str. 768–771.

Torek, 16. januar 2018

- J. ker so najpogostejše oblike odpadkov cigaretni filtri, plastične vrečke, oprema za ribolov, kot so mreže, in vse vrste embalaže; ker je bilo od 60 % do 90 % morskih odpadkov proizvedenih z enim plastičnim polimerom ali več, kot so polietilen (PE), polietilen tereftalat (PET), polipropilen (PP) in polivinil klorid (PVC), ki imajo izredno dolg čas razgradnje; ker bo zato trajalo več desetletij ali celo stoletij, da bo izginila večina sedaj proizvedene plastike;
- K. ker zaradi plastičnih odpadkov prostoživeče živali umirajo in zbolevaro, saj se zadušijo, zapletejo v odpadke ali zastrupijo; ker plastični materiali, ki zaradi valov in sončne svetlobe razpadejo in tvorijo mikrodelce s premerom manj kot 5 mm, zaidejo v prebavila morskih živali, kot so školjke, gliste in zooplankton, nanoplastika, ki je velika manj kot pol milimetra, pa prodre v celične membrane in jedra majhnih morskih organizmov; ker plastični odpadki, ki jih ni mogoče opaziti s prostim očesom, vstopijo v prehransko verigo pri njenem začetku;
- L. ker po podatkih UNEP ocenjeni strošek naravnega kapitala morskih plastičnih odpadkov znaša približno 8 milijard USD letno⁽¹⁾ in ker so ribištvo, pomorski promet, turizem in industrija prostega časa le nekateri od sektorjev, na katere vpliva onesnaževanje morja;
- M. ker se zaradi plastičnih izdelkov, označenih za biološko razgradljive, ne bo bistveno zmanjšala količina plastike, ki se odvrže v oceane, ali tveganje fizikalnih in kemijskih učinkov na morsko okolje, dokler se ne sprejme mednarodno dogovorjena opredelitev pojma biološka razgradljivost (v morskem okolju);
- N. ker so zaradi onesnaževanja s hranili (evtrofikacija) iz različnih virov, vključno s kmetijskimi iztoki in odpadnimi vodami ter komunalnimi odpadnimi vodami, morska okolja preobremenjena z visokimi koncentracijami dušika, fosforja in drugih hranil, ki lahko povzročijo obsežno cvetenje alg, pri čemer se pri njihovi razgradnji po odmrtnju porablja kisik, obenem pa ustvarjajo hipoksična ali s kisikom osiromašena „mrtva območja“, v katerih ribe in drugi morski organizmi ne morejo uspevati; ker je trenutno po ocenah na svetu 500 mrtvih območij, škodljivi učinki velikega onesnaževanja s hranili pa so vidni na še večjem številu območij;
- O. ker so morski organizmi pri svojih osnovnih življenjskih funkcijah, kot so iskanje hrane in spolnih partnerjev, izjemno odvisni od podvodnih zvokov in ker ni mehanizmov, da bi jih zaščitili, jih ogrožajo industrijski zvok pomorskega prometa, seizmično raziskovanje in sonarji na plovilih, ki se uporabljajo za redna usposabljanja, ki lahko povzročijo okvare sluha, prikrijejo sporazumevanje živali in signale za navigacijo ter povzročijo fiziološke težave in težave z razmnoževanjem;
- P. ker zaradi izgube morske biotske raznovrstnosti slabijo oceanski ekosistemi in njihove zmožnosti, da kljubujejo motnjam, se prilagajajo podnebnim spremembam ter opravljajo svojo nalogo globalnega okoljskega in podnebnega regulatorja; ker podnebne spremembe zaradi človekovega delovanja neposredno vplivajo na morske vrste, spreminjajo njihovo razširjenost, raznolikost in porazdeljenost ter vplivajo na njihovo prehranjevanje, razvoj in razmnoževanje in na odnose med vrstami;
- Q. ker zaradi čezmejne narave oceanov dejavnosti na morju in pritiski, ki jih te povzročajo, narekujejo sodelovanje med vladami različnih morskih regij, da bi zagotovili trajnost skupnih virov; ker sta torej zaradi raznolikosti in zapletenosti ukrepov za upravljanje oceanov potrebna širok nabor interdisciplinarnega strokovnega znanja in izkušenj kot tudi regionalno in mednarodno sodelovanje;
- R. ker se izključne ekonomske cone držav članic Evropske unije raztezajo na več kot 25,6 milijona km², od tega pa se večina nahaja v najbolj oddaljenih regijah ter čezmorskih državah in ozemljih, zaradi česar je EU največje morsko območje na svetu; ker je zato obvezana, da prevzame vodilno vlogo pri oblikovanju učinkovitega in ambicioznega mednarodnega upravljanja oceanov;

⁽¹⁾ Marine Plastic Debris and Microplastics (Plastični morski odpadki in mikroplastika), UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>

Torek, 16. januar 2018

- S. ker so raziskave pokazale, da bi neposredni učinki razlitja nafte na morske organizme in biološke sisteme in procese lahko vključevali vedenjske motnje in smrt morskih vrst, cvetenje mikrobov, hipoksijo (zniževanje koncentracij kisika v vodi), strupene učinke kemikalij, ki se uporabljajo za dispergiranje nafte, ter umiranje globokomorskih koral;
- T. ker pomorski promet vpliva na globalno podnebje in kakovost zraka zaradi emisij CO₂ in drugih emisij, na primer dušikovih oksidov, žveplovih oksidov, metana, trdnih delcev in črnega ogljika;
- U. ker lahko iskanje, vrtnanje in prevoz rezerv nafte in plina, ki so v številnih delih sveta pod morskim dnom, resno poškodujejo občutljiva morska območja in vznemirjajo morske vrste; ker sta v številnih primerih na zavarovanih morskih območjih ali v njihovi bližini dovoljena raziskovanje nafte in plina ter vrtnanje;
- V. ker člen 191 PDEU Unijo zavezuje okoljski politiki z visoko ravno varstva, vključno z uporabo previdnostnega načela in načela „onesnaževalec plača“;
- W. ker zaradi uporabe težkega kurilnega olja v arktičnem pomorskem prometu nastajajo številna tveganja: to gorivo z visoko gostoto ob morebitnem razlitju emulgira, potone in lahko, če se ujame v led, prepotuje zelo velike razdalje; razlito težko kurilno olje zelo ogroža prehransko varnost arktičnih avtohtonih skupnosti, katerih obstoj je odvisen od ribolova in lova; pri izogrevanju težkega kurilnega olja nastajajo žveplovi oksidi in težke kovine, pa tudi velike količine črnega ogljika, ki se odlaga na arktični led in tako spodbuja absorpcijo toplote v ledeno gmoto ter pospešuje njeno taljenje in učinke podnebnih sprememb; ker je Mednarodna pomorska organizacija prepovedala prevoz in uporabo težkega kurilnega olja v vodah, ki obkrožajo Antarktiko;
- X. ker emisije dušikovega oksida zlasti v pristaniških mestih in na obalnih območjih večinoma ustvarja pomorski promet in so velik razlog za skrb, kar zadeva javno zdravje in varstvo okolja v Evropi; ker skupne emisije dušikovega ogljika iz pomorskega prometa v EU večinoma niso regulirane in bodo po ocenah že leta 2020 presegle emisije dušikovega oksida na kopnem, če jih ne bomo zmanjšali ⁽¹⁾;
- Y. ker ladje, zasidrane v pristaniščih, običajno uporabljajo pomožne motorje za proizvodnjo električne energije za komunikacijo, osvetlitev, prezračevanje in drugo opremo na krovu; ker je izogrevanje tega goriva povezano z emisijami številnih onesnaževal, kot so žveplov dioksid (SO₂), dušikovi oksidi (NO_x), črni ogljik in trdni delci;
- Z. ker se morajo zasidrane ladje priključiti na električno omrežje pristanišča, če je tam zagotovljena električna energija z obale; ker na večini območij z mešanico virov energije, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije z obale, nastane manj emisij kot pri izogrevanju goriva na samih ladjah ⁽²⁾; ker je v veljavni zakonodaji, kot je direktiva o žveplu (Direktiva (EU) 2016/802), jasno priznana uporaba električne energije z obale kot alternativne možnosti zahtevi po uporabi goriv za plovila z nizko vsebnostjo žvepla, v skladu z Direktivo 2014/94/EU o vzpostavitvi infrastrukture za električna goriva pa morajo države članice do 31. decembra 2025 prednostno vzpostaviti dobavo električne energije z obale v pristaniščih osrednjega omrežja TEN-T in v drugih pristaniščih;
- AA. ker je v skladu z znanstvenimi dokazi, ki so bili predloženi v 5. ocenjevalnem poročilu Medvladnega foruma o podnebnih spremembah (IPCC) iz leta 2014, segrevanje podnebnega sistema neizpodbitno, podnebje se spreminja, človekove dejavnosti pa so glavni vzrok segrevanja, ki se zaznava od sredine 20. stoletja, njegove obsežne in pomembne posledice na podnebne spremembe pa so že vidne v naravnih in človeških sistemih na vseh celinah in v oceanih;
- AB. ker je skoraj 90 % globalne vetrne energije v turbulencah nad svetovnimi oceani in ker veter, valovi in tokovi skupaj vsebujejo 300-krat več energije, kot jo trenutno porabimo; ker bi po podatkih iz poročila evropskega združenja za energijo oceanov (European Ocean Energy Association) iz leta 2010 z nameščeno opremo za energijo oceanov dosegli 3,6 GW do leta 2030, kar bi se do sredine stoletja zvišalo na skoraj 188 GW, leta 2050 pa bi lahko vodilna industrija proizvodnje energije oceanov v Evropi preprečila izpust 136,3 milijona ton emisij CO₂ v atmosfero in ustvarila 470 000 novih zelenih delovnih mest;

⁽¹⁾ Evropska agencija za okolje, The impact of international shipping on European air quality and climate forcing (Vpliv mednarodnega pomorskega prometa na evropsko kakovost zraka in nasilno spreminjanje podnebja), 2013.

⁽²⁾ Winkel, R., Weddige, U., Johnson, D., Hoen, V., in Papaefthimiou, S. (2015), Shore Side Electricity in Europe: Potential and environmental benefits (Električna energija z obale v Evropi: potencial in koristi za okolje), Energy Policy, DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>.

Torek, 16. januar 2018

- AC. ker so na IPCC leta 2015 izjavili, da bi bilo treba za omejitev globalnega segrevanja na 2 °C do konca tega stoletja pustiti neizkoriščeno tretjino zalog nafte, polovico zalog plina in več kot 80 % zalog premoga;
- AD. ker je Pariški sporazum namenjen temu, da se čim prej doseže najvišjo globalno raven emisij toplogrednih plinov, da se nato omeji zvišanje povprečne globalne temperature na precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravnjo, obenem pa vложи napor v omejevanje zvišanja temperature na 1,5 °C, medtem ko je Svetovna meteorološka organizacija pred kratkim sporočila, da se je globalno segrevanje v letu 2016 povečalo na kar 1,1 °C v primerjavi s predindustrijsko ravnjo;
- AE. ker bi imelo neizpolnjevanje ciljev Pariškega sporazuma glede zvišanja povprečne temperature na precej pod 2 °C velike okoljske posledice in gospodarske stroške, med drugim bi se tudi povečala verjetnost doseganja kritičnih točk, pri katerih bi temperatura začela omejevati naravno zmožnost oceanov, da absorbirajo ogljik;
- AF. ker je treba opozoriti na potencial na področju čiste energije z uporabo vetrne energije na morju in energije oceanov (energije valovanja, energije plimovanja, toplotne energije morij), pod pogojem, da se spoštujejo okolje in obstoječi ekosistemi; ker ta čista energija Evropski uniji omogoča ne le ustvarjanje gospodarske rasti in kvalificiranih delovnih mest, temveč tudi izboljšanje varnosti oskrbe z energijo in povečanje njene konkurenčnosti s tehnološkimi inovacijami;
- AG. ker bo boljše upravljanje oceanov omogočilo vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev za podjetja, tudi v evropskem sektorju energije oceanov;
- AH. ker onesnaževanje morja – na primer z neposrednim ali posrednim odlaganjem odpadkov, snovi ali energije, vključno z ustvarjanjem podvodnega hrupa človeškega izvora –, škodi ali bi lahko škodilo živim virom in morskim ekosistemom ter zmanjšuje biotsko raznovrstnost, ogroža za zdravje ljudi, ustvarja ovire za pomorske dejavnosti in spreminja kakovost vode;
- AI. ker bi morala EU imeti vodilno vlogo pri razpravah in pogajanjih v mednarodnih forumih s ciljem zagotavljanja, da bi vse zadevne strani prevzele svojo odgovornost v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov ali onesnaževal ter se soočile z vse večjimi izzivi glede trajnostnega upravljanja virov;
- AJ. ker bi pridobivanje energije iz obnovljivih morskih virov lahko prispevalo k cilju energetske avtonomnosti malih otokov v EU;
- AK. ker je preglednost mednarodnih organizacij ključna za zagotavljanje demokratične odgovornosti in vključenosti;
- AL. ker imajo morja in oceani potencial, da postanejo večji viri čiste energije; ker energija iz obnovljivih morskih virov EU ponuja priložnost ne le za ustvarjanje gospodarske rasti in kvalificiranih delovnih mest, temveč tudi za izboljšanje varnosti njene oskrbe z energijo in povečanje svoje konkurenčnosti s tehnološkimi inovacijami; ker ima izkoriščanje tega lokalnega vira še posebej pomembno razsežnost za otoške države in regije, zlasti za najbolj oddaljene regije, kjer lahko energija oceanov prispeva k energetske samozadostnosti in nadomesti energijo, ki se z visokimi stroški proizvaja v dizelskih elektrarnah;

Izboljšanje okvira za mednarodno upravljanje oceanov

1. želi spomniti na bistveno vlogo oceanov, saj podpirajo življenje na zemlji, trajnostni razvoj, zaposlovanje in inovacije ter zagotavljajo pogoje za rekreacijo in prosti čas; se pridružuje zaskrbljenosti zaradi nujnosti učinkovitejšega in celovitejšega upravljanja in zaščite oceanov;
2. pozdravlja skupno sporočilo o mednarodnem upravljanju oceanov in v njem predlagane ukrepe, s katerimi se poudarja zaveza EU glede ohranjanja in trajnostne rabe oceanov, morja in morskih virov, kot je opredeljeno v cilju trajnostnega razvoja št. 14 iz agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030; priznava medsektorsko naravo teme in potrebo po usklajenem in celovitem pristopu za zagotavljanje boljšega upravljanja oceanov; poziva EU, naj kot svetovna akterka prevzame vodilno vlogo, da okrepi mednarodno upravljanje oceanov ter s strokovnim znanjem in izkušnjami odpravi vrzeli pri razvijanju trajnostnega pristopa k upravljanju oceanov;

Torek, 16. januar 2018

3. želi spomniti na celovito in neločljivo naravo vseh ciljev trajnostnega razvoja ter njihove medsebojne povezave in sinergij ter ponavlja, kako ključno je, da vsi ukrepi EU temeljijo na Agendi 2030, tudi na načelih, ki so v njej potrjena;
4. poziva Komisijo, naj določi jasne roke, predloži zakonodajne predloge, če je to primerno, in sodeluje z državami članicami za izboljšanje sodelovanja na področjih, kot so raziskovanje oceanov, krepitev zmogljivosti in prenos tehnologije, ter vzpostavi mehanizme za podporo usklajevanju, stalnemu spremljanju in ocenjevanju na ravni EU, da bi uspešno izvajali ukrepe iz skupnega sporočila; izpostavlja določbe Pogodbe o previdnostnem načelu in načelu „onesnaževalec plača“ ter vztraja, da bi se moralo pri vseh ukrepih EU za upravljanje oceanov uporabljati pristop na podlagi ekosistema;
5. ponavlja, da imajo cilji trajnostnega razvoja močno morsko razsežnost, zlasti (a ne samo) cilj 14 o ohranjanju in vzdržni uporabi oceanov, morja in morskih virov;
6. pozdravlja in v celoti potrjuje dokument Our ocean, Our future: Call for action (Naši oceani, naša prihodnost: poziv k ukrepanju), ki je bil sprejet junija 2017 na konferenci OZN o oceanih v podporo izvajanju cilja trajnostnega razvoja št. 14 za ohranjanje in vzdržno uporabljanje oceanov, morja in morskih virov za trajnostni razvoj; z velikim zadovoljstvom ugotavlja, da so vlade, druge medvladne organizacije in organizacije civilne družbe, zasebni sektor, akademski svet in raziskovalne ustanove ter znanstvena skupnost sprejeli 1 328 prostovoljnih zavez za ohranjanje oceanov in ozaveščanje o pomembnosti oceanov za preživetje ljudi;
7. opozarja, da ima Evropska unija obsežno zbirko zakonodaje in orodij za upravljanje, ki so osredotočeni na posamezne elemente upravljanja oceanov, vendar so zaradi prevelikega izkoriščanja virov, organskih in anorganskih onesnaževal, ki vplivajo na zdravje oceanov in produktivnost, izgube biotske raznovrstnosti, degradiranih habitatov, invazivnih vrst, zmanjševanja obalnih skupnosti in konflikta med morskimi sektorji regionalna morja EU še vedno v kritičnem stanju;
8. poziva Evropsko komisijo, naj po skupnem sporočilu o upravljanju oceanov objavi poročilo o napredku v zvezi s pregledanimi ukrepi in natančni časovni razpored prihodnjih ukrepov, pri tem pa vzpostavi povezave med temi ukrepi in obstoječimi evropskimi pobudami ter obstoječimi mednarodnimi instrumenti;
9. spodbuja Komisijo, naj po potrebi Svetu predloži pobude za razvoj oceanskih partnerstev z glavnimi mednarodnimi partnerji, da bi spodbujali cilj boljšega globalnega upravljanja in usklajenosti politike ter nadgradili obstoječe okvire za dvostransko sodelovanje, kot so dialogi o ribištvu in pomorskih zadevah na visoki ravni;
10. priznava ključno vlogo Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu (UNCLOS) pri zagotavljanju osnovnega pravnega okvira za usklajevanje prizadevanj in zagotavljanje skladnosti pri obravnavanju globalnih vprašanj, povezanih z oceani; poziva obalne države članice, naj spoštujejo svoje obveznosti na podlagi te konvencije, da bi zaščitili in ohranili morsko okolje in njegove žive vire, ter svojo obveznost preprečevanja in nadzorovanja onesnaževanja morja; opozarja, da so države članice odgovorne za škodo, ki jo povzročijo zaradi kršitve svoje mednarodne obveznosti preprečevanja takega onesnaževanja;
11. poziva države članice, naj izboljšajo svoje pravne sisteme za ohranjanje naših oceanov; poziva k mednarodnemu priznanju koncepta okoljske škode, če pride do onesnaženja morja, tako da se lahko zahteva odškodnina za ugotovljene kršitve; poziva k uvedbi načela verige odgovornosti, ki je namenjeno ugotavljanju, kdo v hierarhiji dajanja navodil je odgovoren za povzročeno okoljsko škodo;
12. poudarja, da bi si morala EU prizadevati za zagotovitev, da bodo določbe o ribištvu tvorile pomemben del prihodnjega pravno zavezujočega instrumentu v okviru UNCLOS, ko gre za ohranjanje in trajnostno uporabo morske biološke raznovrstnosti na področjih, ki presegajo nacionalno pristojnost;

Torek, 16. januar 2018

13. poziva vse države, naj pristopijo k ustreznim instrumentom na področju ribištva, zlasti k sporazumu Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) o usklajevanju, sporazumu OZN o čezconskih staležih rib in staležih izrazito selivskih rib in sporazumu o ukrepih države pristanišča za preprečevanje nezakonitega, neprijavljene in zakonsko neurejenega ribolova, za odvracanje od njega ter njegovo odpravljanje, ter v celoti izvajajo določbe teh instrumentov in drugih mednarodnih akcijskih načrtov FAO;
14. pozdravlja napredek, ki ga je EU dosegla pri zunanji razsežnosti skupne ribiške politike; poudarja, da je ta razsežnost, vključno z mednarodnimi in partnerskimi sporazumi, pomemben instrument, s katerim je mogoče na mednarodni ravni spodbujati okoljske in socialne standarde EU in njene določbe za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu;
15. ugotavlja, da so bili v okviru pobude za preglednost v ribištvu nedavno sprejeti splošni standardi; spodbuja države, naj zaprosijo za članstvo v tej pobudi; poziva EU in njene države članice, naj to pobudo podprejo;
16. meni, da je nadvse pomembno zagotavljati enake pogoje za ribiške flote EU, zlasti ob upoštevanju visokih okoljskih standardov EU in standardov trajnosti, ki jih morajo ta plovila uporabljati;
17. vztraja, naj EU na mednarodnih forumih in pri vseh oblikah dvostranskega sodelovanja spodbuja enake okoljske standarde za ribolov, kot veljajo za plovila EU, da ne bi bila njena flota na slabšem z vidika okoljske trajnosti;
18. opozarja na resolucijo OZN št. 2749 (XXV) z dne 17. decembra 1970, ki priznava, da so dno in podtalje morij in oceanov ter njihovi viri, ki se nahajajo zunaj meja nacionalne pristojnosti, skupna dediščina človeštva, in na člen 136 Konvencije iz Montego Baya, ki določa, da so morsko in oceansko dno in njihovi viri, ki se nahajajo zunaj meja nacionalne pristojnosti, del skupne dediščine človeštva;
19. poziva Komisijo, naj spodbuja države članice k prenehanju subvencioniranja licenc za raziskovanje in rudarjenje na območjih zunaj nacionalne pristojnosti in izdajanja dovoljenj za rudarjenje na njihovih epikontinentalnih pasovih;
20. poleg tega v povezavi z mednarodnim pravom o onesnaževanju zraka ugotavlja, da na podlagi Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu državam članicam ni dovoljeno, da bi preverjale ladje, tudi v primeru trdnih dokazov o kršitvi; zato poziva članice OZN, naj okrepijo pravni okvir te konvencije, da bi odpravili obstoječe vrzeli v upravljanju in vzpostavili močne mehanizme izvrševanja za mednarodno okoljsko pravo;
21. poziva k vzpostavitvi mednarodnega regulativnega okvira za boj proti jedrskim odpadkom in onesnaževanju oceanov in morskega, ki bi omogočal izvajanje konkretnih ukrepov za omejevanje njihovega vpliva na okolje in zdravje ter odpravljanje onesnaženosti morskega dna;
22. poudarja, da so zagotavljanje preglednosti, vključno z javno dostopnostjo informacij, vključevanje deležnikov, udeležba javnosti v postopku odločanja in dostop do sodnega varstva v okoljskih zadevah v skladu z Aarhuško konvencijo ter legitimnost organizacij OZN, vključno z javno odgovornostjo predstavnikov držav v mednarodnih organizacijah, kot sta Mednarodna pomorska organizacija in Mednarodna oblast za morsko dno, prednostna naloga pri odpravljanju obstoječih pomanjkljivosti na področju upravljanja; poziva države članice in Komisijo, naj sodelujeta z Mednarodno oblastjo za morsko dno, da bi zagotovili preglednost njenih delovnih metod in njeno dejansko zmožnost ocenjevanja vplivov na okolje, pa tudi učinkovito zaščito morskega okolja pred škodljivimi učinki ter varstvo in ohranjanje morskega okolja, kot je določeno v delih XI in XII Konvencije OZN o pomorskem mednarodnem pravu;
23. poziva države članice, naj imajo proaktivno in vse večjo vlogo v mednarodnih organizacijah, da bi lahko predlagale reforme na področju preglednosti in na splošno povečale ambicioznost sprejetih ukrepov v zvezi z okoljem;

Torek, 16. januar 2018

24. poudarja, da je treba za izboljšanje okvira za upravljanje oceanov okrepiti regionalna in svetovna prizadevanja, in sicer s spodbujanjem že dogovorjenih večstranskih instrumentov ter strategij in njihovega boljšega izvajanja; poziva Komisijo, naj spodbuja večje mednarodno pomorsko sodelovanje, zlasti na področju pomorskih ved in tehnologije, kot so predlagali pri Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD);
25. poudarja, da bi bilo treba okrepiti sodelovanje, usklajenost politike in usklajevanje med vsemi vladami in institucijami na vseh ravneh, tudi med mednarodnimi organizacijami, regionalnimi in podregionalnimi organizacijami ter ustanovami, ureditvami in programi; v zvezi s tem je seznanjen s pomembno vlogo učinkovitih in preglednih partnerstev med več deležniki ter dejavno sodelovanje vlad z globalnimi, regionalnimi in podregionalnimi organi, znanstveno skupnostjo, zasebnim sektorjem, skupnostjo donatorjev, nevladnimi organizacijami, lokalnimi skupnostmi, akademskimi ustanovami in drugimi ustreznimi akterji;
26. poziva k okrepitvi regionalnih okvirov za upravljanje morskega okolja, predvsem za uresničevanje cilja trajnostnega razvoja št. 14; poziva EU in mednarodne organizacije, naj zlasti z uporabo uradne razvojne pomoči povečajo podporo, namenjeno regionalnim organizacijam in temu, da bi tretje države dosegle cilj trajnostnega razvoja št. 14;
27. poudarja pomen vključevanja lokalnih obalnih organov in najbolj oddaljenih regij v postopek približevanja mednarodnega upravljanja organov državljanom EU;
28. poudarja, da je treba razviti obsežne strategije za ozaveščanje o naravni in kulturni pomembnosti oceanov;
29. poudarja, da je treba pripraviti poseben in konkreten akcijski načrt za sodelovanje EU na Arktiki, katerega izhodišče bi morali biti cilj ohranjanja ranljivih ekosistemov Arktike in povečanje njihove zmožnosti za odpornost na učinke podnebnih sprememb;
30. poudarja, da mednarodni ohranitveni in upravljavski sistemi ne zajemajo osrednjega Arktičnega oceana; poudarja potrebo po usklajenem pristopu EU in držav članic k preprečevanju zakonsko neurejenega ribolova v Arktičnem oceanu;
31. ponavlja svoj poziv iz resolucije o celostni politiki Evropske unije za Arktiko z dne 16. marca 2017, naj Komisija in države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi imele dejavno vlogo pri omogočanju mednarodno dogovorjene prepovedi uporabe in prevoza težkega kurilnega olja v posodah za gorivo na krovu v plovilih, ki plujejo v arktičnih morjih, in sicer na podlagi določb Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladjami, ki se uporabljajo za regulacijo voda, ki obkrožajo Antarktiko; poziva Komisijo, naj v svoje stališče o mednarodnem upravljanju oceanov vključi okoljska, socialna, zdravstvena in podnebna tveganja uporabe težkega kurilnega olja; poziva Komisijo, naj zato, ker ni ustreznih mednarodnih ukrepov, predloži predloge pravil za ladje, ki se v pristaniščih EU ustavijo pred plovbo prek arktičnih voda, da bi prepovedali uporabo in prevoz težkega kurilnega olja;
32. poziva Komisijo in države članice, naj si dejavno prizadevajo za hitro dokončanje že dolgo potekajočega oblikovanja delovnega načrta Mednarodne pomorske organizacije za zmanjšanje emisij črnega ogljika iz ladjami, ki plujejo po arktičnih morjih, da bi upočasnili hitro naraščanje temperatur in pospešeno taljenje polarnega ledu na tem območju;
33. poziva Komisijo, naj spodbuja enake pogoje na trgu dela na pomorskem področju in zagotovi pravično obravnavanje, in sicer tako, da učinkovito izvaja ustrezne mednarodne konvencije, kot sta konvenciji Mednarodne organizacije dela o delu na področju ribolova in o delu v pomorstvu, ter vzpostavi harmoniziran socialni okvir za pomorske dejavnosti v vodah Skupnosti;
34. poziva k uvedbi novega mednarodnega sporazuma o delovnih pogojih, povezanih s pomorskim sektorjem; opozarja, da je treba odpraviti vse oblike suženjstva, ki še obstajajo na krovu plovil, in poudarja vpliv, ki ga lahko imajo podstandardni delovni pogoji na posameznike, gospodarske subjekte in morsko okolje;

Torek, 16. januar 2018

35. poziva Komisijo, naj oblikuje oceanska partnerstva z glavnimi akterji v obliki mehanizmov večkulturnega sodelovanja ali dvostranskih dialogov, da bi zagotovili boljše usklajevanje in sodelovanje za uspešno izvajanje ciljev trajnostnega razvoja, povezanih z oceani, spodbujanje trajnostne modre rasti ter ohranjanje, varstvo in obnovo morskih ekosistemov in biotske raznovrstnosti, obenem pa zmanjšali pritisk na oceane in morja ter ustvarili pogoje za trajnostno modro gospodarstvo;

36. poziva Komisijo, naj okrepi pomorsko sodelovanje in izgradnjo zmogljivosti znotraj okvira zunanje politike na področjih, kot so razvojno sodelovanje in trgovinski sporazumi, zlasti sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvi, da bi okrepili zmogljivosti za obravnavo učinkov podnebni sprememb in morskih odpadkov in spodbujali boljše upravljanje oceanov in trajnostno modro rast;

37. poziva EU, naj sledi načelu, da je treba pri dodeljevanju ribolovnih virov upoštevati okoljski in socialni učinek ter potrebe po prehranski varnosti v državah v razvoju ter njihova prizadevanja za razvoj lastnega ribištva, hkrati pa zagotavljati trajnostno raven ribolova, ki skladno s ciljem trajnostnega razvoja št. 14 ne bi privedla do presežnih ribolovnih zmogljivosti;

38. poziva EU, naj v skladu s skupno ribiško politiko zmanjša vpliv akvakulture na okolje, tako da zagotovi trajnostno pridobivanje krme in spodbuja raziskave, usmerjene v zmanjšanje pritiska na staleže prostoživečih rib, ki se uporabljajo za proizvodnjo ribje hrane;

39. ugotavlja, da je EU največji uvoznik ribiških proizvodov na svetu in da se ulov včasih uvaža iz območij, kjer je ribolov precej manj trajosten kot v vodah EU; spodbuja EU, naj v zvezi s tem izkoristi svoj položaj, da spodbudi večjo trajnost v vseh morskih bazenih;

40. poziva Komisijo, naj države članice pozove k prenehanju sponzoriranja dovoljenj za raziskovanje in rudarjenje v globokem morju ter izkoriščanje na območjih zunaj nacionalne pristojnosti ter k prenehanju izdajanja dovoljenj za rudarjenje v globokem morju na kontinentalni polici držav članic;

41. poziva Komisijo, naj podpre povečanje mednarodnih prizadevanj za boj proti trgovini z ljudmi po morju;

42. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo mednarodni moratorij dovoljenj za komercialno rudarjenje v globokem morju, dokler ne bodo zadostno proučeni in raziskani učinki rudarjenja v globokem morju na morsko okolje, biotsko raznovrstnost in človekove dejavnosti na morju in dokler ne bodo znana vsa morebitna tveganja;

43. poudarja pomen strategije Evropske unije za pomorsko varnost in poziva Komisijo, naj pomorsko varnost vključi v zunanjo politiko ob upoštevanju, da se velik delež trgovskega blaga prevaža morju, da je 70 % zunanjih meja na morju in da je treba zagotoviti varnost potnikov, ki gredo skozi pristanišča Unije;

44. poudarja, da je pomembno še naprej krepiti sodelovanje med Evropsko agencijo za pomorsko varnost (EMSA), agencijo Frontex in Evropsko agencijo za nadzor ribištva (EFCA) – z vsako v okviru njenih pooblastil, da je treba podpirati nacionalne organe držav članic, ki opravljajo naloge obalne straže, ter spodbujati pomorsko varnost, preprečevati zoper čezmejni kriminal in varovati okolje s preprečevanjem in zmanjševanjem onesnaževanja iz plinskih in naftnih ploščadi na morju; meni, da bi morale te agencije, če je potrebno, dobiti precej več finančnih sredstev EU, da bodo lahko opravljale te nove naloge; poudarja, da je pomembno še naprej razvijati digitalne rešitve – na primer olajševanje pomorskega transportnega sektorja s poenostavljenimi postopki poročanja – ter več vlagati v skupno infrastrukturo za vseevropsko izmenjavo podatkov, ki koristi vsem organom držav članic, ki opravljajo naloge obalne straže, ter v napredne pomorske tehnologije, kot so celostne pomorske storitve Evropske agencije za pomorsko varnost, da bi izboljšali sisteme nadzora in spremljanja za pomorske dejavnosti, pa tudi druge programe, kot je na primer skupno okolje za izmenjavo informacij za nadzor pomorskega prometa;

Torek, 16. januar 2018

45. poudarja, da je za vzpostavitev trajnostnega pomorskega gospodarstva in zmanjšanje pritiskov na morsko okolje potrebno ukrepanje v zvezi s podnebnimi spremembami, onesnaževanjem s kopnega, ki doseže morja in oceane, onesnaževanjem morja in eutrofikacijo, zaščito, ohranjanjem in obnovo morskih ekosistemov in biotske raznovrstnosti ter trajnostno rabo morskih virov;

46. je zaskrbljen, ker bi glede na nedavno študijo, ki so jo izvedli v Parlamentu, okoljski učinki modrega gospodarstva lahko imeli pozitiven socialno-ekonomski učinek (v smislu zaposlovanja, dohodkov in bruto dodane vrednosti), medtem ko so njihovi učinki na okolje v glavnem negativni, saj povzročajo spremembe obalne dinamike, onesnaževanje morij, eutrofikacijo, spremembe morfologije morskega dna in habitata/ekosistema/biotske raznovrstnosti; izraža zaskrbljenost, ker bi kumulativna obremenitev okoljskih učinkov lahko škodovala ribištvu;

47. poziva k usmerjanju modrega gospodarstva v ponovno vzpostavitev odpornosti obalnih skupnosti, da bi obnovili produktivni potencial ribištva, s tem pa podprli prehransko varnost, zmanjšanje revščine in trajnostno upravljanje živih vodnih virov; opozarja, da je treba pred izvajanjem katerih koli dejavnosti v sektorju modrega gospodarstva zagotoviti oceno učinka in popoln postopek informiranja in udeležbe vseh deležnikov; vztraja, da modro gospodarstvo mora prispevati k doseganju cilja trajnostnega razvoja št. 14, tj. k ohranjanju in trajnostni rabi oceanov in morskih virov;

48. meni, da naložbe v modro gospodarstvo ne bi smele biti odvisne od neobnovljivih virov, temveč bi se morale osredotočati na ekoinovacije, ki ne bi smele presežati stopenj naravne obnove, ohranjanje narave, blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje;

49. poziva države članice, naj si še bolj prizadevajo za pravočasno izvajanje okvirne direktive o morskii strategiji, da bi do leta 2020 dosegle dobro okoljsko stanje morskih voda, pri čemer naj se posebej zavežejo, da bodo preprečevale negativne vplive na obalno in morsko okolje, ki izhajajo iz vseh načinov onesnaževanja morja, vključno z onesnaževanjem s hranili in morskimi odpadki, ter da bodo odpravile škodljive subvencije, s katerimi se spodbuja netrajnostno ribištvo, in okrepile globalni boj proti morskim odpadkom in plastiki;

50. meni, da so preprečevanje nastajanja, predelava in recikliranje velik mednarodni izziv, in poziva Komisijo, naj uvede ukrepe, kot sta okrepitev podpore za raziskave in vključitev tega vprašanja v okvir trajnostnega modrega gospodarstva, s čimer bi EU postala pobudnica inovativnih rešitev in prevzela vodilno vlogo na tem področju v svetu;

51. poziva države članice, naj čim prej začnejo izvajati okvirno direktivo o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje in celostno upravljanje obalnih območij, da se omogoči celovit in skladen razvoj različnih pomorskih dejavnosti;

52. poziva Komisijo, naj v svojih politikah pomoči in razvoja nameni posebno pozornost vprašanju upravljanja oceanov;

53. opozarja, da je ribiški sektor zelo pomemben, saj je ena glavnih tradicionalnih človeških dejavnosti v morskem okolju in zato ključni element celostne pomorske politike; poudarja, da je ribištvo sektor, na katerega številni drugi načini uporabe in dejavnosti v morskem okolju, kot so pomorski promet in turizem, razvoj mest in obalnih območij, izkoriščanje surovin in virov energije ter rudarjenje na morskem dnu, pa tudi okoljski problemi, kot sta onesnaževanje morja (plastični odpadki, odvržene ribiške mreže, razlitja nafte, obremenitve s hrupom, izlivi balastne vode, nenadzorovano črpanje in iskanje nafte in plina itd.) in podnebne spremembe (zviševanje morske gladine in temperature morskega površja, obalne poplave, povečana kislost oceanov itd.) najbolj vplivajo;

54. poudarja pomembno vlogo žensk v industriji morske hrane, saj po podatkih Organizacije Združenih narodov za prehrano predstavljajo polovico vseh zaposlenih v sektorju; poziva EU, naj s spodbujanjem poštenih cen za ribiške proizvode in boljšega dostopa žensk, zaposlenih v ribiškem sektorju do javne podpore in finančnih virov spodbuja in zaščiti ženske v ribiških dejavnostih in panogah, povezanih z ribištvo, med drugim na pogajanjih s tretjimi državami o uporabi sektorske podpore v sporazumih o partnerstvu o trajnostnem ribištvo, pri pripravi programov instrumentov razvojne pomoči in na različnih mednarodnih forumih;

Torek, 16. januar 2018

55. pričakuje prihodnjo strategijo Komisije za plastiko, pa tudi vse druge ukrepe, namenjene boju proti morskim odpadkom, vključno z nedavno napovedanim akcijskim načrtom; poziva k veliki ambicioznosti pri strategiji za plastiko v krožnem gospodarstvu, da bi se problema morskih odpadkov ustrezno lotili pri viru, ter odločno poziva Komisijo, naj predstavi konkretne zakonodajne ukrepe in zavezujoče ukrepe na tem področju, zlasti glede okolju prijazne zasnove izdelkov iz plastike in mikroplastike, da bi zmanjšali količino porabljenih izdelkov, zavrženih na kopnem, zlasti v bližini rek in drugih vodnih poti ter obale; je zelo zaskrbljen zaradi razsežnosti tega problema; poziva Komisijo in države članice, naj se pridružijo mednarodni koaliciji za zmanjšanje onesnaženosti s plastičnimi vrečkami, ki je bila ustanovljena na konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah novembra 2016 v Marakešu, ter jo podprejo;

56. poudarja, da bi potrebovali dobro premišljeno politiko o izdelkih, s katero bi povečali pričakovano življenjsko dobo, obstojnost, ponovno uporabnost in možnost recikliranja izdelkov, kot je poudarjeno v Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2015 o učinkoviti rabi virov: prehod na krožno gospodarstvo⁽¹⁾, pa tudi, da mora ta politika v prihodnji strategiji za plastiko nujno veljati za plastične izdelke in embalažo za enkratno uporabo, saj ti izdelki kot morski odpadki škodujejo okolju;

57. poziva Komisijo, naj pomaga pri razvoju regionalnih rešitev in spodbuja nacionalne ukrepe za obravnavo morskih odpadkov s ciljem, da bi jih odpravili; poleg tega jo poziva, naj pomaga vzpostaviti pilotske projekte za zbiranje morskih odpadkov s kampanjami za čiščenje plaž in lovljenje morskih odpadkov ter ribičem v Evropi zagotovi finančno podporo za zbiranje morskih odpadkov;

58. prosi Komisijo, naj predlaga novo zakonodajo za obravnavo onesnaževanja z mikroplastiko v vseh njenih oblikah, in sicer s prepovedjo mikroplastike kot sestavine v vseh izdelkih za osebno nego in zagotovitvijo, da bodo vsa podjetja, ki uporabljajo pelete za proizvodnjo plastike, izvajala ustrezne protokole za čim večje zmanjšanje uhajanja peletov;

59. meni, da je onesnaževanje s platenkami za enkratno uporabo velik vir onesnaževanja morja, in spodbuja Komisijo, naj prouči uvedbo evropskega sistema vračanja plastenk za enkratno uporabo po vzoru Nemčije;

60. poziva EU in države članice, naj se pridružijo mednarodni koaliciji za zmanjšanje onesnaževanja, ki ga povzročajo plastične vrečke, in jo podprejo;

61. pozdravlja namero Komisije, da bo spodbujala mednarodno sprejeti načrt za soočanje s posledicami segrevanja oceanov, naraščanja morske gladine in zakisovanja;

62. poziva države članice, naj spodbujajo učinkovito rabo virov, recikliranje in ozaveščanje o morskih odpadkih z nacionalnimi kampanjami ozaveščanja, izobraževalnimi programi ter sodelovanjem med šolami in univerzami o teh temah;

63. ponavlja svoje stališče v prid ambicioznemu svežnju ukrepov za krožno gospodarstvo, v katerem bi bili za EU določeni cilji 30-odstotnega zmanjšanja morskih odpadkov do leta 2025 in 50-odstotnega zmanjšanja do leta 2030 ter večji cilji za recikliranje plastične embalaže;

64. poziva države članice, naj zagotovijo enako raven ambicioznosti kot EU za zmanjšanje morskih odpadkov;

65. poziva Komisijo, naj okrepi svoja prizadevanja v boju proti morskim odpadkom v Evropi in po svetu, in sicer z obravnavanjem kopenskih, pa tudi morskih virov prek reševanje problema nezakonitega odlaganja odpadkov, kot je ribiška oprema, ter zagotavljanje finančne podpore za zbiranje morskih odpadkov; poziva Komisijo, naj zmanjša morske odpadke iz pomorskega prometa, zlasti s spodbujanjem harmoniziranega sistema zbiranja odpadkov v vseh evropskih pristaniščih pri reviziji Direktive 2000/59/ES o pristaniških zmogljivostih za sprejem ladijskih odpadkov in ostankov tovora; poziva k dodelitvi več sredstev za raziskave o razširjenosti in vplivu morskih odpadkov in učinkovitosti mednarodnih, regionalnih in podregionalnih strategij za boj proti morskim odpadkom in drugim onesnaževalom;

⁽¹⁾ UL C 265, 11.8.2017, str. 65.

Torek, 16. januar 2018

66. poudarja, da je treba pri morebitnem raziskovanju za rudarjenje v globokem morju v prihodnosti uporabljati previdnostno načelo; je zaskrbljen, ker Komisija vztraja, da je rudarjenje v globokem morju eden od prednostnih sektorjev Unije za modro rast, čeprav obstajajo znanstveni dokazi o njegovih precejšnih in nepopravljivih okoljskih tveganjih; je zaskrbljen, da bi dodatno spodbujanje rudarjenja v globokem morju lahko škodovalo ukrepom, ki so potrebni v okviru cilja trajnostnega razvoja št. 12 za zagotovitev trajnostnih načinov proizvodnje in porabe;

67. poudarja, da je treba za sektor rudarjenja v globokem morju, ki je v vzponu, uporabljati previdnostno načelo in da EU zaradi opozoril znanstvenikov o pomembni in potencialno nepopravljivi škodi za okolje ne bi smela podpirati razvoja te industrije, temveč vlagati v trajnostne alternativne možnosti, zlasti v prehod na trajnostne načine proizvodnje in porabe, kot je zastavljeno v cilju trajnostnega razvoja št. 12 v okviru Agende 2030;

68. poudarja, da raziskovanje in vrtanje nafte ali plina ne bi smelo biti dovoljeno na zavarovanih morskimi območjih ali ranljivih območjih z visoko ohranitveno vrednostjo ali v njihovi bližini;

69. pozdravlja akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo in poziva Komisijo, naj predlaga odločne ukrepe za preprečevanje izpustov mikrodelcev in makrodelcev v morskno okolje, vključno s 50-odstotnim zmanjšanjem uhajanja odpadkov do leta 2020, zakonodajnimi ukrepi za industrijo, kot so prepoved uporabe plastike za enkratno uporabo (če so na voljo naravne alternativne možnosti), in potencialno z mednarodnim pravnim instrumentom;

70. poziva države članice ter lokalne in regionalne organe, naj podprejo inovativne tehnološke in finančne pobude, ki se ukvarjajo z onesnaženjem oceanov in morij, da bi spodbujali učinkovite sisteme za predelavo odpadkov iz ladijskega prometa, zlasti plastičnih odpadkov v pristaniščih, da bi v tem sektorju ozaveščali o posledicah odlaganja plastičnih odpadkov v morje in da bi odpravili največje ovire pri izvajanju Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (MARPOL);

71. poudarja, da bi morala EU voditi pobudo na svetovni ravni za spremljanje in znatno zmanjšanje morskih odpadkov v oceanih; opozarja, da so se države članice zavezale ciljem Direktive 2008/56/ES (okvirna direktiva o morskem strategiji), v kateri je določeno, da lastnosti in količine morskih odpadkov ne škodujejo obalnemu in morskemu okolju (deskriptor št. 10);

72. spodbuja boj proti vsem virom onesnaževanja oceanov in morskega dna, vključno s hrupom, in izvajanje konkretnih ukrepov na mednarodni ravni za odpravo onesnaženosti morja in morskega dna;

73. pozdravlja odločenost Komisije, da na mednarodni ravni uvede ukrepe za spremljanje posledic segrevanja oceanov, dviganja morske gladine in zakisovanja vode; poziva k krepitevi in razvijanju mednarodnih znanstvenih programov za spremljanje temperature, slanosti in absorpcije toplote oceanov ter za vzpostavitev globalnega omrežja za opazovanje oceanov za izboljšanje spremljanja globalnih sprememb v oceanih in zagotavljanje boljših napovedi učinkov podnebnih sprememb na delovanje oceanov, absorpcijo ogljika in upravljanje živih morskih virov;

74. poudarja pomembnost pristopa življenjskega cikla k plastičnim izdelkom, kar vključuje upoštevanje razgradnje različnih polimerov in hitrost fragmentacije (v morskem okolju), ki naj bi jo dosegli z internalizacijo okoljskih in socialnih stroškov izdelkov (internalizacija stroškov), krepitvijo postopka zapiranja zank pri razvoju izdelka in procesa in proizvodnji ter v verigah življenjskega cikla plastičnih izdelkov, izboljševanjem življenjske dobe izdelkov, spodbujanjem zelenega javnega in zasebnega naročanja, med drugim s spodbujanjem drugih načel in okvirov zelene gradnje, okoljsko primerno zasnovano in ekološkim označevanjem ter povečanjem zmožnosti zasebnih akterjev, tudi malih in srednjih podjetij, za prehod na okolju prijaznejše proizvodne procese;

Torek, 16. januar 2018

75. pozdravlja zavezo Komisije v akcijskem programu o upravljanju oceanov za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu; jo spodbuja k nadaljnjemu boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu v vseh regionalnih ribiških organizacijah in drugih ustreznih forumih; meni, da bi bilo treba informacije o plovilih, ki plujejo pod zastavo EU in izvajajo nezakonit, neprijavljen ali nereguliran ribolov, javno objaviti, kot je določeno v uredbi o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu; poziva EU, naj izvaja pritisk na tretje države na tem trgu, naj ukrepajo in preprečijo, da se ribe, ulovljene v okviru nezakonitega, neprijavljenega ali nereguliranega ribolova, dajo na trg;

76. poziva k večjemu sodelovanju med regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva in izrecno poziva njihove pogodbene stranke, naj poskrbijo za zadovoljiv obseg sredstev in osebja ter krepitev teh organizacij;

77. poziva regionalne organizacije za upravljanje ribištva, naj:

(a) še naprej izvajajo redne neodvisne ocene uspešnosti ter v celoti izvajajo priporočila, ki izhajajo iz teh ocen;

(b) v celoti izvajajo priporočila z druge konference pregleda Sporazuma Združenih narodov o čezconskih staležih rib in staležih izrazito selivskih rib;

(c) uskladijo ukrepe, zlasti za spremljanje, kontrolo, nadzor in izvrševanje, ter se pri tem dogovorijo tudi o odvračilnih kaznih in sankcijah;

78. poziva države članice, naj sprejmejo pomemben sveženj predlogov Parlamenta in Komisije v okviru revizije Direktive 2008/98/ES o odpadkih, ki skupaj sestavljajo usklajeno novo politiko EU za delitev odgovornosti med vsemi deležniki na področju odpadkov in preprečevanje odlaganja odpadkov na kopnem in v morskem okolju;

79. poziva Evropsko komisijo, naj vzpostavi učinkovito politiko prilagajanja podnebnim spremembam na obalnih in morskih območjih, predvsem z uvedbo konkretnih ukrepov za zaščito obalnih in morskih ekosistemov;

80. opozarja, da morajo biti od januarja 2016 vsa plovila EU z dolžino čez vse več kot 24 m ali bruto tonažo 100 ali več, ki izvajajo ribolov v EU, in vsa plovila EU z dolžino čez vse več kot 15 m, ki izvajajo ribolov zunaj evropskih voda, označena s številkami Mednarodne pomorske organizacije (IMO), da se izboljša identifikacija plovil kot orodje v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu; spodbuja EU, naj uvede zahtevo po številki IMO za plovila, ki ne plujejo pod zastavo EU, v skladu z zahtevami, ki veljajo za plovila EU (z dolžino čez vse več kot 15 m), ki se navede na potrdilu o uvozu ulova, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji in pomoč državam članicam pri kontrolah uvoza;

81. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo stroškovno učinkovite dejavnosti in instrumente ter sodelovanje pri okolju prijaznih dejavnostih, ki temeljijo na tveganjih, za čiščenje morskih odpadkov v rekah ter na obalnih in morskih območjih glede na nacionalne razmere na vseh ravneh; v zvezi s tem spodbuja Komisijo in države članice, naj olajšajo financiranje, javno-zasebna partnerstva in krepitev zmogljivosti ter razvijejo in uporabljajo mednarodna merila za skupne ukrepe odstranjevanja odpadkov ter čiščenja in obnove območij, pri čemer naj upoštevajo količine, prebivalstvo, občutljivost ekosistema in izvedljivost;

82. poudarja, da je treba v upravljanje svetovnih oceanov vključiti delo na morju in pri njem upoštevati človekove pravice; poziva Komisijo, naj sprejme ciljne ukrepe za spodbujanje standardov dostojnega dela v svetovni ribiški industriji in s tem prizna povezavo med zlorabo delovne sile in kršitvijo človekovih pravic ter netrajnostnimi in uničujočimi ribiški praksami, zlasti nezakonitim, neprijavljenim in nereguliranim ribolovom; poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za preprečitev, da ribiški proizvodi, ki so jih ujeli delavci, ki so žrtve trgovine z ljudmi ali drugih zlorab delovne sile in kršitev človekovih pravic, dosežejo trge v EU, in sodeluje z akterji v industriji za spodbujanje uporabe mehanizmov potrebne skrbnosti, da bi jim omogočili, da take proizvode izločijo iz dobavnih verig; poziva države članice, naj Konvencijo o delu na področju ribolova Mednarodne organizacije dela C 188 prenesejo v nacionalno zakonodajo in jo izvajajo;

Torek, 16. januar 2018

83. poudarja, da sta ključna rešitev za zmanjševanje morskih odpadkov boljše zbiranje in recikliranje trdnih odpadkov na kopnem, saj se večina morskih odpadkov ustvari na kopnem; poleg tega meni, da bi morala EU spodbujati celosten pristop k ravnanju z odpadki v vseh mednarodnih forumih, sporazumih in institucijah; zato poziva države članice, naj čim prej zaključijo delo v zvezi s svežnjem ukrepov za krožno gospodarstvo in takoj začnejo izvajati ambiciozne cilje za recikliranje ter spoštujejo cilje EU za zmanjšanje morskih odpadkov;

84. poziva Komisijo, naj v mednarodnih forumih sodeluje pri razvoju jasnega trajnostnega okvira za biološko razgradljivo plastiko v vseh naravnih okoljih, tudi pri razvoju opredelitev pojmov in standardov;

85. meni, da morajo države članice in Komisija sprejeti odločnejše ukrepe za spopadanje z nezakonitim izvozom in odmetavanjem plastičnih odpadkov, vključno s strožjim izvrševanjem pravil EU o pošiljkah ter strožjim spremljanjem in inšpekcijskimi pregledi v pristaniščih in vseh napravah za obdelavo odpadkov, pri čemer se morajo osredotočiti na domnevno nezakonite prevoze in se boriti proti izvozu odpadkov za ponovno uporabo (zlasti izrabljenih motornih vozil ter odpadne električne in elektronske opreme), zagotoviti pa morajo tudi, da se izvoženi odpadki oddajo v naprave, ki izpolnjujejo zahteve za okolju prijazno ravnanje z odpadki iz člena 49 uredbe o pošiljkah odpadkov;

86. poziva države članice, naj okrepijo ukrepe za izobraževanje in ozaveščanje o morskih odpadkih, uporabi plastike in učinku ravnanja posameznih potrošnikov na okolje, tako da njihove elemente vključijo v izobraževalne učne načrte na vseh ravneh, zagotavljajo izobraževalno gradivo in gradivo za doseganje posebnih interesnih skupin ter oseb različnih starosti, s katerim bi spodbudili spremembe v vedenju, ter organizirajo obsežne informacijske kampanje za državljane;

87. poudarja, da je treba zmanjšati uhajanje dušika in fosforja v oceane, s čimer bi s temeljnimi spremembami v evropskem kmetijstvu zmanjšali evtrofikacijo, ki jo povzroča človek, med drugim z omejitvami uporabe gnojil, optimizacijo uporabe hranil glede na potrebe kmetijskih rastlin, previdnim načrtovanjem uporabe gnojil in vzpostavitev bolj trajnostnih oblik kmetijstva ter zmanjševanjem atmosferskih virov dušika, boljšim čiščenjem odpadne vode ter boljšim nadzorom razpršenih urbanih virov hranil, kot so cestni površinski odtoki in padavinska odpadna voda, ter z vmesnim pregledom skupne kmetijske politike obravnavati pritisk na morske ekosisteme;

88. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo vse ustrezne ukrepe za olajšanje sprejetja mednarodnih predpisov za omejevanje hrupa iz industrijskih dejavnosti, kot sta pomorski promet in seizmično raziskovanje, zlasti v biološko občutljivih habitatih, na primer tako, da predlagajo prilogo o onesnaževanju s hrupom h konvenciji MARPOL, ki bi bila podobna novo dodani prilogi o onesnaževanju zraka;

89. opozarja, da je zaradi obveznosti, sprejetih v okviru Pariškega sporazuma, izkoriščanje novih virov fosilnih goriv nerazumno in kontraproduktivno, zlasti če so na ekološko ranljivih območjih;

90. poudarja, da vse vode ogroža vrtnanje fosilnih goriv na morju; poudarja, da bi uporaba fosilnih goriv dodatno prispevala in pospešila podnebne spremembe, ki ogrožajo naš planet; meni, da mora EU sodelovati z mednarodnimi partnerji, da se pravično zmanjša vrtnanje na morju in s tem prispeva k cilju nizkoogljičnega gospodarstva;

91. poudarja, da bi moralo biti novo dovoljenje za raziskovanje nafte in plina skladno s strogimi previdnostnimi regulativnimi standardi na področju varstva okolja in varnosti raziskovanja, iskanja in proizvodnje nafte ali plina ter bi moralo vključevati zavezujoče zaveze o razgradnji raziskovalne infrastrukture, katere življenjska doba je načeloma omejena;

Torek, 16. januar 2018

92. izpostavlja velik potencial energije, proizvedene z valovanjem ali plimovanjem, ali temperaturnega gradienta in energije iz osmoze oceanov in morja; upošteva, da bi dolgoročno energija oceanov lahko postala ena najkonkurenčnejših in najgospodarnejših oblik proizvodnje energije;

93. pozdravlja napredek držav članic pri vzpostavljanju pomorskega prostorskega načrtovanja; poudarja, da so potrebna nadaljnja prizadevanja za usklajeno izvajanje Direktive 2014/89/EU, da bi jo postavili kot zgled za svetovno uvedbo pomorskega prostorskega načrtovanja; zato poziva države članice, naj najpozneje do 31. marca 2021 pripravijo svoje načrte pomorskega prostorskega načrtovanja; poudarja, da ima to mednarodno in nadnacionalno razsežnost, in poziva Komisijo, naj začne pripravljati predloge za mednarodne smernice, pri čemer naj upošteva pomen sinergij in medsebojnih vplivov med kopnim in morjem ter s tem povezane procese, kot je celovito upravljanje obalnih območij, in naj vodi mednarodni forum o pomorskem prostorskem načrtovanju, pri katerem bodo sodelovali ustrezni deležniki in tretje države, ter naj ga promovira na svetovni ravni in zagotovi primere dobre prakse, da bi okrepili mednarodno sodelovanje, izboljšali upravljanje, varstvo in izkoriščanje oceanov, povečali preglednost in izboljšali izobraževanje in usposabljanje;

94. ugotavlja, da je zaradi povečane dejavnosti v obalnih in morskih vodah vse bolj potrebno pomorsko prostorsko načrtovanje; poziva Komisijo, naj si prizadeva za nastanek mednarodnih smernic za pomorsko prostorsko načrtovanje in s sredstvi iz programov Obzorje 2020 in LIFE prispeva k razširitvi zaščitene morskih območij po vsem svetu;

95. poziva Komisijo, naj podpre mednarodna prizadevanja za zaščito morske biotske raznovrstnosti, zlasti v okviru trenutnih pogajanjih o novem pravno zavezujočem instrumentu za ohranjanje in trajnostno rabo morske biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije; poziva Komisijo, naj okrepi zakonodajo, da se zagotovita ohranjanje in trajnostna uporaba morske biotske raznovrstnosti na območjih pod jurisdikcijo držav članic;

96. pozdravlja zavezo Komisije, da bo podprla Konvencijo o biološki raznovrstnosti in konvencijo CITES; poudarja, da sta za zaščito morskih vrst in biotske raznovrstnosti nujna usklajen pristop pri izvajanju sklepov, sprejetih v okviru teh konvencij, ter večja skladnost mednarodnega dela z delom na evropski ravni; poudarja pomen nadaljnje zaščite morskih vrst v okviru konvencije CITES in potrebo po strogem upoštevanju konvencije za že zaščitene morske vrste;

97. opozarja na pomen biotske raznovrstnosti kot temeljnega kamna naših oceanov, kjer ima pomembno vlogo za ohranjanje produktivnosti in funkcionalnosti morskih ekosistemov;

98. ugotavlja, da bi bilo treba s skupno ribiško politiko (SRP) zagotoviti, da je ribolovna umrljivost določena na ravni, ki omogoča obnovo ribjih staležev, in nad ravnmi, s katerimi se lahko doseže največji trajnostni donos; poudarja, da so potrebne prakse trajnostnega upravljanja ribišstva z izvajanjem ukrepov upravljanja, spremljanjem, nadzorom in izvrševanjem na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj; meni, da bi nadaljnji ukrepi lahko zajemali podpiranje porabe rib iz trajnostno upravljanega ribišstva, previdnostnim pristopom in pristopom na podlagi ekosistema; pozdravlja trajnostne inovacije ribiškega sektorja in naložbe v selektivne metode ribolova ter njihov razvoj in uvajanje;

99. opozarja, da je treba za učinkovit boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu preprečiti, da bi kakršen koli ribiški proizvod iz te dejavnosti prišel na trge; spodbuja EU, naj z vsemi svojimi partnerstvi in na vseh mednarodnih forumih spodbuja prepoved ribiških proizvodov iz nezakonitega, neprijavljenega in zakonsko neurejenega ribolova na čim več trgih ter tako zmanjša dobičkonosnost te dejavnosti;

100. poudarja pomen nadaljevanja in razširitve dvostranskih partnerstev, da bi bil boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu in prekomernemu izkoriščanju ribjih staležev učinkovit, drugače bi lahko imeli ukrepi EU le omejen učinek na sedanje razmere;

Torek, 16. januar 2018

101. predlaga, da bi morale države članice in tretje države bolj dosledno in učinkovito preverjati dokumentacijo o ulovu (potrdila o ulovu) in pošiljke, da bi zagotovile, da so ribe ulovljene zakonito; spodbuja države, naj sprejmejo ukrepe za zagotavljanje boljše usklajenosti med bojem proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu ter trgovinsko in tržno politiko; poudarja, da bi EU morala v vseh mednarodnih sferah spodbujati, podpirati in izvajati potrebne ukrepe za izkoreninjenje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova;

102. izreka pohvalo vodilni mednarodni vlogi EU pri doseganju dejanskega napredka v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu in njeni močni zavzetosti za izvajanje učinkovitih ukrepov zoper ta pojav; opozarja na prizadevanja EU za okrepitev mednarodnih ukrepov proti nezakonitemu, neprijavljenemu in zakonsko neurejenemu ribolovu na dvostranski, regionalni in večstranski ravni, vključno z nadaljevanjem dvostranskih dialogov s tretjimi državami, uporabo instrumentov za sledenje plovilom in povečanjem vloge ključnih mednarodnih agencij, kot je Interpol; poziva organe držav članic, naj dejavno podpirajo prizadevanja Komisije za vzpostavitev elektronskega orodja za upravljanje potrdil o ulovu;

103. ugotavlja, da je bil z uredbo EU za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in zakonsko neurejenega ribolova, za odvracanje od njega in njegovo odpravljanje dosežen napredek, vendar bi bilo treba njeno izvajanje v vseh državah članicah še izboljšati ter povečati usklajenost s tretjimi državami, tako da na trgu EU ne bo nezakonito ulovljenih rib; poziva EU, naj izvaja pritisk na tretje države na tem trgu, naj ukrepajo in preprečijo, da se ribe, ulovljene v okviru nezakonitega, neprijavljenega ali nereguliranega ribolova, dajo na trg;

104. poudarja, da se je treba hitro odzvati na invazivne vrste, ker vse bolj vplivajo na produktivnost ribištva in oceanov ter na biotsko raznovrstnost in so moteči dejavnik v naravnih ekosistemih; poziva države članice, naj tesneje sodelujejo druga z drugo in s tretjimi državami, tudi prek usklajenih in skupnih ukrepov ter izmenjave informacij, podatkov in dobre prakse;

105. izjavlja, da bi bila možna rešitev za preprečitev vnašanja invazivnih tujerodnih vrst lahko izmenjava balastne vode; poudarja, da naj bi sicer kmalu začela veljati konvencija Mednarodne pomorske organizacije o upravljanju balastnih voda, s katero naj bi ta problem obvladali, vendar bo njeno uspešno izvajanje odvisno od širše ratifikacije;

106. spodbuja Komisijo, naj vodi in spodbuja pomorsko prostorsko načrtovanje na svetovni ravni, da bi zmanjšali pritisk na morsko okolje in olajšali razvoj trajnostnih modrih gospodarstev;

107. poziva Komisijo, naj pospeši delo ter okrepi sodelovanje in usklajevanje pri razvoju interoperabilnih sistemov za dokumentiranje ulova in sledljivosti ribiških proizvodov;

108. poziva Komisije in države članice, naj odločno ukrepajo in prepovejo nekatere oblike subvencij za ribištvo, ki prispevajo k presežni zmogljivosti in prelovu, odpravijo subvencije, ki prispevajo k nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribištvo, in naj ne uvajajo novih subvencij, med drugim s pospeševalnim delom za zaključek pogajanj v okviru Svetovne trgovinske organizacije o tej zadevi, pri čemer je treba priznati, da bi morala biti ustrezna in učinkovita posebna in drugačna obravnava držav v razvoju in najmanj razvitih držav sestavni del teh pogajanj;

109. pozdravlja, da se je Komisija zavezala, da bo prispevala k doseganju globalnega cilja 10 % morskih in obalnih območij, ki naj do leta 2020 postanejo zavarovana morska območja, in sicer tako, da bo zagotovila možnosti financiranja za določitev zavarovanih morskih območij in izmenjavo dobrih praks, kot je določeno v cilju trajnostnega razvoja št. 14.5; ugotavlja, da so zaščitena morska območja ekološko in socialno-ekonomsko koristna ter so pomembno orodje za upravljanje ribolovnih dejavnosti ter za zagotavljanje varovanja dristišč; opozarja zlasti na pomen ekološko in biološko pomembnih območij, kot so opredeljeni v Konvenciji o biološki raznovrstnosti, ter potrebo po njihovi ohranitvi, da bi podprli zdrave, delujoče oceane in številne naloge, ki jih opravljajo; pozdravlja namero Komisije, da bo spodbujala in okrepila ukrepe za upravljanje zavarovanih morskih območij, zlasti z razvijanjem skladnih in povezanih omrežij teh območij;

Torek, 16. januar 2018

110. poziva EU in njene države članice, naj se zavežejo naložbam v socialni kapital, da se bo zagotovilo boljše upravljanje oceanskih in obalnih virov; zelo spodbuja zlasti vključevanje žensk in mladih v programe temeljnega izobraževanja o oceanih in posvetovanja deležnikov na področju oceanov;

111. poudarja, da mora Komisija predlagati ukrepe za dodatno okrepitev morskih in pomorskih raziskovalnih in inovacijskih dejavnosti v okviru pobude Obzorje 2020 in programa, ki je njen naslednik;

112. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za izvajanje in zagotavljanje celovitega pristopa, da se zagotovijo ekološka doslednost in povezljivost omrežij zavarovanih morskih območij in njihovo učinkovito oblikovanje ter upravljanje in ocenjevanje v okviru učinkovitega postopka pomorskega prostorskega načrtovanja, da bi dosegle svoj polni potencial za zaščito morske biotske raznovrstnosti; obžaluje, da so trenutno manj kot 3 % svetovnih oceanov določeni za popolnoma zavarovane morske rezervate; poziva države članice, naj povečajo število imenovanih zaščitnih morskih območij glede na cilj trajnostnega razvoja št. 14, da bi zagotovili ohranitev vsaj 10 % obalnih in morskih območij; spodbuja države članice k razvijanju skladnih in povezanih omrežij zavarovanih morskih območij; poziva Komisijo in Svet, naj v pogajanjih o ohranjanju in trajnostni rabi biotske raznovrstnosti na območjih zunaj nacionalne jurisdikcije uporabita znanstvena spoznanja o biotski raznovrstnosti, ki so v okviru meril za določitev zavarovanih morskih območij; spodbuja države članice, naj zagotavljajo povezljivost instrumentov in razvijajo morskoprostorsko načrtovanje, da bi bolje združevali zavarovana morskobmočja z drugimi učinkovitimi ohranitvenimi ukrepi;

113. poudarja, kako pomembno je varovati biotsko raznovrstnost z zagotavljanjem, da učinkovito upravljano, ekološko dosledno omrežje zavarovanih morskih območij, ohranitvenih območij in morskih območij Natura 2000 do leta 2020 zajema vsaj 10 % vseh evropskih morij in morskih območij, da bi dosegli cilj trajnostnega razvoja št. 14.5; spodbuja napredek pri doseganju cilja 30 % zavarovanih morskih območij do leta 2030, ki sta ga podala Svetovna zveza za varstvo narave in svetovni kongres o parkih, kjer je to možno;

114. poziva k okrepitvi izvajanja omrežja Natura 2000 v morskem okolju prek opredelitve in upravljanja teh območij, zlasti na odprtem morju; ponovno zahteva vzpostavitev enakovrednega posebnega in trajnostnega sistema zaščite biotske raznovrstnosti v francoskih najbolj oddaljenih regijah;

115. poziva k okrepitvi prizadevanj za povečanje temeljnega izobraževanja o oceanih v Evropi, in sicer s tesnejšim sodelovanjem in izmenjavo med raziskovalci, deležniki, nosilci odločitev in javnostjo, z velikim poudarkom na izobraževalnih programih o pomembnosti oceanov in morja ter informacijah o poklicnih poteh v modrem gospodarstvu;

116. spodbuja države članice, naj povečajo zaščito in odpornost morskih in obalnih ekosistemov, zlasti koralnih grebenov in mangrov, in se v zvezi s tem pridružijo mednarodni pobudi za koralne grebene;

117. poziva države članice, naj najmanj razvite države in zlasti majhne otoške države v razvoju podpirajo pri boljšem izvajanju konvencije MARPOL in s tem varujejo okolje in načine preživljanja oseb na pristaniških območjih;

118. poziva Komisijo in države članice, naj prek različnih skladov EU izvedejo potrebne naložbe za vzpostavitev okolja, ugodnega za razvoj obnovljivih virov energije morja, da bi v celoti izkoristili potencial evropskih morij;

119. poziva Komisijo, naj poveča mednarodna prizadevanja za vzpostavitev usklajenega regulativnega okvira za raziskovanje in izkoriščanje rudnin v globokem morju, ki bo temeljil na previdnostnem pristopu;

120. poziva Komisijo in države članice k izvajanju prednostnih ukrepov, sprejetih na konferenci pogodbenic Konvencije o biološki raznovrstnosti, v zvezi z morskoprostorsko in obalno biotsko raznovrstnostjo;

Torek, 16. januar 2018

121. meni, da bi bilo treba zaradi preprečevanja nadaljnjih večjih pomorskih nesreč pripraviti sveženj o pomorski varnosti „Erika IV“ in da bi bilo treba v okviru tega svežnja upoštevati okoljsko škodo, povzročeno morskim vodam z obstoječo zakonodajo EU;

122. poziva Komisijo, naj v zakonodaji EU zagotovi priznanje obstoja ekološke škode, ločeno od gospodarske, materialne in moralne škode, in naj prispeva k njenemu mednarodnemu priznanju;

123. poziva Komisijo k večji usklajenosti njenih notranjih in zunanjih politik v zvezi z upravljanjem in zaščito virov, biotske raznovrstnosti in oceanov;

124. poudarja, da je razvoj obnovljivih virov energije morja na otoških ozemljih prava priložnost za trajnostni razvoj teh območij in tudi znaten vir potenciala za EU in preostali svet; poziva Evropsko komisijo, naj da pobudo za globalno strategijo za otoška ozemlja, da se vzpostavi nov gospodarski model, prilagojen njihovim posebnostim, ki bi temeljil na energetske neodvisnosti in razvoju obnovljivih virov energije morja;

125. poziva Komisijo in države članice, naj prek različnih skladov Unije podprejo potrebne naložbe v otoških in najbolj oddaljenih regijah, da bi omogočili razvoj obnovljivih virov energije morja in tako prispevali k energetske neodvisnosti teh ozemelj;

126. poziva Komisijo, naj podpre izobraževanje in usposabljanje v novih poklicih, povezanih s trajnostnim modrim gospodarstvom, in ju spodbuja, zlasti na območjih z velikim potencialom, kot so pomorske, otoške in najbolj oddaljene regije;

127. poziva k oblikovanju krovne povezane evropske politike za oceane z notranjo in zunanjo komponento za vse politike, povezane z oceani (za raziskave, okoljsko, energetske, prometno, ribiško, kohezijsko, sosedsko politiko, za mednarodno trgovino itd.) na podlagi temeljnih ciljev ohranjanja morskega okolja in zagotavljanja trajnostnega razvoja;

Obravnava vse večjega števila emisij iz pomorskega prometa

128. ugotavlja, da je v tretji študiji Mednarodne pomorske organizacije o toplogrednih plinih iz leta 2014 navedeno, da naj bi se emisije CO₂ iz pomorskega prometa, odvisno od prihodnjega gospodarskega in energijskega razvoja, do leta 2050 povečale za 50 % do 250 %, medtem ko je v študiji Parlamenta iz leta 2015 o ciljnih zmanjšanju emisij v mednarodnem letalstvu in pomorskem prometu navedeno, da bi se lahko, če bo akcijski načrt Mednarodne pomorske organizacije za boj proti podnebnim spremembam ponovno preložen, delež pomorskih emisij CO₂ v svetovnih emisijah toplogrednih plinov do leta 2050 znatno povečal na 17 % za pomorski promet; zato poudarja, da bi že sam pomorski promet porabil velik delež preostalega proračuna za toplogredne pline za omejitev zvišanja temperature na bistveno manj kot 2° C;

129. poudarja, da so potrebni nujni globalni ukrepi za zmanjševanje škodljivih učinkov naraščajočega atmosferskega ogljika na oceanske ekosisteme in zdravje, zlasti v okviru Pariškega sporazuma, sprejetega v okviru Okvirne konference Združenih narodov o spremembi podnebja; izpostavlja, da ti škodljivi učinki med drugim zajemajo zviševanje temperature oceanov, zakisovanje obale in oceanov, zviševanje gladine morja, spremembe v kroženju vode v oceanih in obalno erozijo ter izredne vremenske razmere, zmanjševanje pokritosti s polarnim ledom, spremembe slanosti, razpoložljivost hranil in deoksigenacijo, v naravi pa so lahko kumulativni; poudarja, kako pomembni so dobro delujoči ekosistemi za povečanje odpornosti oceanov; znova poudarja, da je nujno treba obravnavati te učinke, saj ovirajo ključno vlogo oceana, ki uravnava podnebje, je ponor ogljika, vir biotske raznovrstnosti, ključni vir hranil in načinov preživetja ter energetskih in ekosistemskih storitev;

Torek, 16. januar 2018

130. ponavlja, da morajo v skladu s Pariškim sporazumom vsi sektorji gospodarstva prispevati k zmanjšanju emisij CO₂; poziva Mednarodno pomorsko organizacijo, naj sprejme jasen cilj glede emisij in ukrepe za zmanjševanje s hitrim učinkom do leta 2018, da bi zmanjšali morske emisije CO₂ na svetovni ravni v skladu s cilji, določenimi v Pariškem sporazumu; poleg tega ugotavlja, da se zaradi pomanjkanja primerljivega sistema, ki bi deloval v okviru Mednarodne pomorske organizacije, emisije CO₂ iz pristanišč Unije in med plovbo v pristanišča pristanka Unije in iz njih morajo upoštevati pri sistemu EU za trgovanje z emisijami ali primerljivem mehanizmu oblikovanja cen, ki bo začel delovati čimprej, najkasneje pa do leta 2023;

131. ponavlja, da bi bilo treba spodbujati uporabo utekočinjenega zemeljskega plina iz bioloških virov, s čimer bi lahko razogljčili sektor pomorskega prometa, uporabo biogoriv v prevozu pa bi bilo treba rezervirati predvsem za sektor pomorskega prometa, v katerem je utekočinjeni zemeljski plin iz bioloških virov že napredno gorivo iz obnovljivih virov; meni, da bi bilo treba pri razvoju infrastrukture iz Direktive 2014/94/EU upoštevati uporabo utekočinjenega zemeljskega plina iz bioloških virov v pomorskem sektorju, v katerem trenutno ne obstaja veliko drugih možnih goriv iz obnovljivih virov;

132. poudarja vlogo, ki bi jo zemeljski plin, zlasti utekočinjeni zemeljski plin, lahko imel pri prehodu v smeri razogljčenja sektorja prevoza, zlasti v pomorskem prometu, saj bi pomagal zmanjšati emisije CO₂ in onesnaževala zraka;

133. poziva Komisijo in države članice, naj ocenijo in spodbujajo uvedbo omejitev hitrosti za ladje na ravni Mednarodne pomorske organizacije, da bi zmanjšali emisije, ob tem pa naj upoštevajo projektni indeks energijske učinkovitosti in načrt upravljanja energijske učinkovitosti ladij ter dejstvo, da so omejitve hitrosti v cestnem in železniškem sektorju povsem običajne; poudarja, da notranje in zunanje ekonomske koristi nižjih ladijskih hitrosti pretehtajo nad stroški; ugotavlja, da je sorazmerno lahko spremljati in izvrševati zmanjševanje hitrosti, ki tudi ni veliko upravno breme za deležnike;

134. poudarja, da ima električna energija z obale ključno vlogo pri doseganju bolj zelenega pomorskega prometa, saj ladjam omogoča, da izklopijo svoje motorje in se priključijo na električno omrežje, ki proizvaja električno energijo za dejavnosti hotelirstva, raztovarjanja in natovarjanja v pristanišču in ko so zasidrane; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za spodbujanje in podpiranje uporabe električne energije z obale pri vseh ladjah, ki se zasidrajo v evropskih pristaniščih, s čimer bi preprečili emisije iz motorjev v pristaniških vodah ter zmanjšale onesnaževala in emisije toplogrednih plinov, hrup, vibracije in obrabo motorja;

135. poziva, naj se vzpostavi globalni tržni mehanizem, kakršen je mehanizem za določanje cen emisij, ki se v okviru Mednarodne pomorske organizacije uporablja za emisije iz mednarodnega pomorstva, a ob posebnem upoštevanju regij, ki so popolnoma odvisne od pomorskega prometa, zlasti najbolj oddaljenih in otoških regij in držav;

136. poziva, naj Medvladni odbor za podnebne spremembe skupaj z Mednarodno pomorsko organizacijo ob upoštevanju hitrega razvoja znanstvenega razumevanja glede vpliva emisij CO₂ in drugih emisij iz pomorskega prometa na svetovno podnebje izvede oceno učinka pomorskega prometa, in sicer po zgledu posebnega poročila tega odbora o letalstvu in svetovnemu ozračju za sektor zračnega prevoza;

137. poziva Komisijo in države članice, naj dejavno sodelujejo pri hitrem zaključku dolgotrajnega delovnega načrta Mednarodne pomorske organizacije za zmanjšanje emisij črnega ogljika iz ladij, ki plujejo na območju Arktike, da bi upočasnili hitro zviševanje temperatur na polarnih območjih;

138. poziva Komisijo, naj najpozneje do leta 2020 pripravi predlog o uporabi električne energije, proizvedene na kopnem, in namestitvi naprav zanjo v ladjah, ki so zasidrane v pristaniščih EU, da bi zmanjšali emisije na pristaniških območjih;

139. poudarja, da je potrebna revizija direktive o pristaniških sprejemnih zmogljivostih (2000/59/ES), in poziva države članice in Komisijo, naj skupaj z Mednarodno pomorsko organizacijo, tretjimi državami in industrijo sprejmejo strategijo za razogljčenje pomorskega sektorja v skladu s cilji Pariškega sporazuma in ob upoštevanju potrebe po vzpostavitvi mednarodnega sistema na področju spremljanja in preverjanja emisij toplogrednih plinov ter poročanja o njih;

Torek, 16. januar 2018

140. poziva Komisijo, naj spodbuja potrebne fiskalne pogoje za spodbujanje uporabe električne energije s kopnega za ladje v pristaniščih EU in sprejemanje obnovljivih tehnologij v pomorskem sektorju, zlasti jader, akumulatorjev in gorivnih celic, predvsem za prevoz po morju na kratkih razdaljah;

141. poziva zadevne organe, naj zagotovijo enake konkurenčne pogoje za emisije žveplovih in dušikovih oksidov po vsej EU, tako da prilagodijo ustrezne mejne vrednosti na najnižje veljavne ravni;

142. poziva Komisijo, naj prouči in predlaga ukrepe za bistveno zmanjšanje emisij dušikovih oksidov iz obstoječe flote, vključno z oceno učinka morebitne uvedbe davka na dušikove okside in sistema sklada, da bi se hitro in učinkovito dosegla bistvena zmanjšanja emisij;

143. poziva države članice in Komisijo, naj predlagajo pravne in tehnične ukrepe za dodatno zmanjšanje trdnih delcev in emisij črnega ogljika;

144. poudarja, da so najbolj oddaljene regije pomembne v pomorskem kontekstu, zlasti zaradi lege v Atlantskem in Indijskem oceanu, saj delujejo kot laboratoriji za preučevanje in preprečevanje vplivov podnebnih sprememb na biotsko raznovrstnost in morske ekosisteme ter imajo velik potencial za razvoj obnovljivih virov energije in modre biotehnologije; poudarja, da je treba oblikovati inovativne programe in zagotoviti ustrezno financiranje za vzpostavitev centrov za raziskave in razvoj v najbolj oddaljenih regijah; zato poziva, naj se vzpostavi pomorski grozd najbolj oddaljenih regij;

Krepitev mednarodnega raziskovanja oceanov in podatkov

145. poudarja, da je treba razviti inovativne storitve za javne in zasebne akterje, kot so vozlišča znanja in omrežja, da se pridobi dobro znanje o okoljskem stanju morskih voda, okrepi izmenjava znanstvenih podatkov, dobrih praks in strokovnega znanja ter v celoti izvajajo ukrepi načrta znanje o morju 2020 (SWD(2014)0149); v zvezi s tem pozdravlja polno delovanje službe programa Copernicus za spremljanje morskega okolja in medvladne skupine za opazovanje zemlje (GEO); poziva Komisijo, naj vzpostavi zmogljivosti na podlagi programa Copernicus za spremljanje emisij toplogrednih plinov, vključno z emisijami CO₂, kar bi boju proti podnebnim spremembam zagotovilo veliko dodano vrednost;

146. nestrpno pričakuje predloge Komisije za uskladitev raziskovalnih in opazovalnih dejavnosti EU z mednarodnimi partnerji ter preiskavo načinov za izboljšanje kakovosti raziskav, med drugim z razširitvijo obstoječih raziskav ter opazovalnih orodij in dejavnosti EU, vključno z Evropsko mrežo za pomorsko opazovanje in podatke (EMODnet), s katero bi vzpostavili skupno podatkovno bazo, evropskim programom za opazovanje Zemlje (Copernicus), evropskim sistemom globalnega opazovanja oceanov (EuroGOOS) in pobudo skupnega načrtovanja programov „Zdrava in produktivna morja in oceani“ (PSNP Oceani), vse s ciljem oblikovanja mednarodne morske in pomorske mreže podatkov;

147. poziva, da bi inovativne, preizkušene in selektivne ribolovne tehnike, ki bi jih spremljali v tesnem sodelovanju z znanstvenimi ustanovami in brez nacionalnega protekcionizma, na evropski ravni brez omejitev pravno odobrili in vključevali;

148. poziva k povečanim naložbam v znanstvene raziskave, da bi izboljšali razumevanje naših oceanov; ugotavlja, da je 95 % tega področja še neraziskanega;

149. poudarja pomen delitve raziskav in podatkov pomorske znanosti in tehnologije z znanstvenimi skupnostmi iz tretjih držav; poudarja, da sta spodbujanje nadaljnjih naložb v pomorsko znanost v tretjih državah ter vzpostavitev mednarodnih omrežij, preko katerih je mogoče deliti rezultate in informacije, zelo pomembna za razvoj bolj trajnostnega ribolova, boljšega pomorskega upravljanja in reševanje skupnih težav z oceani;

Torek, 16. januar 2018

150. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da majhne otoke zelo ogroža obalna erozija, saj lahko na njihova obalna okolja zaradi podnebnih sprememb zelo vplivajo naraščanje morske gladine ter trendi kroženja vode in morskega ekosistema; poudarja, da obstoječi veliki evropski centri za zbiranje podatkov ne vsebujejo naborov podatkov o ravnovesju mase usedlin, ki so potrebni za razumevanje sprememb obale in obalne erozije na ravni majhnih otokov; zato poudarja, da je nujno treba razviti in uporabljati inovativne, najsodobnejše tehnologije za zbiranje, ocenjevanje in spremljanje obalne erozije, obalnih in morskih pogojev ter okoljskih parametrov majhnih otokov v EU; poziva Komisijo in države članice, naj take projekte podprejo;

151. poudarja, da je pomembno omogočiti poznavanje morskega dna, morskih vrst in habitatov ter zbiranje geoloških, batimetrskih, seizmičnih, vulkanskih, kemičnih, hidroloških, atmosferskih in meteoroloških podatkov o oceanih, zlasti za razvoj obnovljivih virov energije morja in vzpostavitev zavarovanih morskih območij; zato spodbuja opazovanje in znanstveno raziskovanje oceanov ob ustreznem upoštevanju okolja in morskih ekosistemov ter z namenom trajnostnega razvoja;

152. ugotavlja, da je zagotavljanje natančnih podatkov v ribiškem sektorju nadvse pomembno, saj je to ključni pogoj za dobro upravljanje oceanov; poudarja, da je treba za doseg tega cilja zagotoviti ustrezna in stvarna finančna sredstva; meni, da je treba sodelovanje in usklajenost z mednarodnimi partnerji izboljšati na podlagi primera EMODnet ter v skladu s sporočilom skupine G7 iz Cukube;

153. spodbuja, naj se več virov nameni poglobljanju znanja o morju in razumevanja oceanov s posebnim poudarkom na znanstvenih raziskavah morja, zbiranju novih podatkov, platformah za izmenjavo znanja in souporabo podatkov ter spodbujanju razvoja politike in odločanja na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov; ponavlja, kako pomemben je previdnostni pristop, če ustrezni znanstveni dokazi niso na voljo;

154. poziva države članice in Komisijo, naj spodbujajo znanstveno znanje, izmenjavo podatkov in prenos tehnologij, da bi prispevali k varstvu in trajnostni uporabi oceanov; poziva k nadaljevanju in krepitvi pobud, sodelovanja ter vlaganja v raziskave in morske inovacije na svetovni ravni;

155. poudarja, da bi moralo upravljanje oceanov temeljiti na najboljšem razpoložljivem znanju, in zato poziva k večjim raziskavam in inovacijam za upravljanje oceanov in njihovih virov na način, ki zagotavlja ohranjanje in obnovo morskih ekosistemov, vključno s trajnostnim izkoriščanjem njegovih virov;

156. poudarja, da je treba nadaljevati raziskovanje nevarnosti, ki jo predstavljajo katastrofalna razlita nafte in kumulativni učinki pogostejših razlitij na oceansko okolje, da bi zagotovili, da odločitve o izvajanju dejavnosti raziskovanja in izkoriščanja na morju temeljijo na točnih in najnovejših znanstvenih spoznanjih;

157. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo raziskave ter spodbujajo multidisciplinarne pristope in partnerstva med gospodarskimi in javnimi deležniki, da bi razvijali znanstveno znanje o oceanih;

158. poudarja, da je treba več virov nameniti znanstvenim raziskavam morja, kot so interdisciplinarne raziskave in trajnostno opazovanje oceanov in obale, ter zbiranju in souporabi podatkov in izmenjavi znanja, vključno tradicionalnega, da bi povečali znanje o oceanih, bolje razumeli razmerje med podnebjem in zdravjem ter produktivnostjo oceanov, okrepili razvoj usklajenih sistemov zgodnjega opozarjanja o izrednih vremenskih razmerah in pojavih, spodbujali odločanje na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov ter znanstvene in tehnološke inovacije in okrepili prispevek biotske raznovrstnosti morja k razvoju držav v razvoju, zlasti majhnih otoških držav v razvoju in najmanj razvitih držav;

Torek, 16. januar 2018

159. poziva Komisijo, naj na evropski ravni vzpostavi in na mednarodni ravni spodbuja raziskovanje, opazovanje, zbiranje in izmenjavo podatkov v zvezi z dejavnostjo vulkanskih otokov in oceanskih vulkanov ter njihove povezave z oceani; poudarja, da bi najbolj oddaljene regije lahko imele glavno vlogo na tem področju;

160. izpostavlja, da ima energija iz obnovljivih virov v morju in oceanih precejšen potencial za doseganje podnebnih in energetskih ciljev ter diverzifikacijo virov energije; poudarja, da so potrebne dodatne raziskave o valovih, tokovih in slanosti ter da je treba razviti ustrezna merila za okoljsko trajnost;

161. opozarja, da je eden od ciljev strategije modre rasti izboljšati oceanografsko znanje; poziva Komisijo in države članice, naj predlagajo partnerstva na področju pomorskih raziskav in znanosti z mednarodnimi akterji in okrepijo tista, ki že obstajajo, kot je pobuda BlueMed;

162. pozdravlja podporo EU prek programov za morske in pomorske raziskave in za inovacije, ki jih financira okvirni program; poziva Komisijo, naj to podporo ohranja;

163. poziva, naj se za podpiranje morskih in pomorskih raziskovalnih in inovacijskih ukrepov zagotovijo zadostna finančna sredstva, zlasti v sektorjih, katerih dejavnosti se osredotočajo na raziskave in inovacije, povezane z oceani;

164. podpira nadaljnje izvajanje določb izjave iz Galwaya iz leta 2013 in spodbuja vzpostavitev podobnih oblik sodelovanja s tretjimi državami;

165. poudarja, da sta za razvoj boljšega in bolj trajnostnega ribištva in upravljanja morskih ekosistemov ter obravnavanje skupnih izzivov na področju oceanov izredno pomembna spodbujanje dodatnih naložb v pomorsko znanost, ki se izvedejo skupaj s tretjimi državami, kot je izjava iz Galwaya iz leta 2013, in naložb v skupne raziskovalne projekte v državah v razvoju ter vzpostavljanje mednarodnih mrež za souporabo rezultatov in informacij;

166. ponavlja, kako pomembno je sodelovanje z mednarodnimi partnerji, da se okrepijo kartiranje, opazovanje in raziskave v Sredozemlju, Črnem morju in Atlantiku v skladu s pobudo BlueMed, izjavo iz Beléma in Galwaysko izjavo ter globalnimi ali regionalnimi zavezi, kot je Belmont Forum;

167. pozdravlja zavezo Komisije, da bo do leta 2018 predlagala uskladitev EMODnet z drugimi mednarodnimi prizadevanji za zbiranje podatkov o morju: v zvezi s tem opozarja na pomembnost zaveze Unije ciljem trajnostnega razvoja OZN in zlasti ciljema trajnostnega razvoja št. 14.A in 14.A.1 ter sporočilu ministrov skupine G7 za znanost in tehnologijo iz Cukube; poziva Komisijo in države članice, naj mednarodne partnerje spomnijo na njihove zaveze spodbujanju dostopne, interoperabilne in odprte znanosti; poziva Komisijo, naj Parlamentu redno poroča o napredku pri doseganju resnično globalnih platform za opazovanje oceanov;

168. v skladu s pobudo OZN „Naš ocean, naša prihodnost: poziv k ukrepanju“ poziva k temeljitim ocenam razmer v oceanih na podlagi znanosti in tradicionalnih sistemov znanja;

169. poudarja, da je potreben prehod na sisteme opazovanja oceanov, dostop do podatkov o morju in ravnanje z velikimi količinami podatkov (tudi v modrem oblaku), ki je v skladu s sporočilom iz Cukube prilagojen namenu;

170. spodbuja, naj se več virov nameni poglobljanju znanja o morju in razumevanja oceanov s posebnim poudarkom na znanstvenih raziskavah morja, zbiranju novih podatkov, platformah za izmenjavo znanja in souporabo podatkov ter spodbujanju razvoja politike in odločanja na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih dokazov; ponavlja, kako pomemben je previdnostni pristop, če ustrezni znanstveni dokazi niso na voljo;

Torek, 16. januar 2018

171. poziva države članice, regionalne in lokalne organe ter zasebne subjekte, naj prek Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI), programa Obzorje 2020 in instrumenta za povezovanje Evrope vlagajo predvsem v inovacijske projekte, modro biotehnologijo, rabo čistih virov energije za boljše spodbujanje ekološke infrastrukture in pomorskega prometa in za varstvo ekosistemov in biotske raznovrstnosti oceanov; poleg tega poziva države članice, naj se osredotočijo na alternativna in nekonvencionalna goriva za plovila, na primer utekočinjeni zemeljski plin, ter na projekt za modre koridorje plina, ki bi povezovali otoke, da bi z uporabo obstoječih finančnih sredstev spodbudili in prilagodili infrastrukturo, na primer terminale za utekočinjeni zemeljski plin kot premostitveno tehnologijo; poziva Komisijo, naj oblikuje oceanska partnerstva med glavnimi deležniki na tem področju, da bi se okrepilo sodelovanje, skladnost politik in usklajevanje v zvezi z vprašanji, ki so pri upravljanju oceanov v skupnem interesu, na primer glede modre rasti in pri izmenjavi primerov dobre prakse;

172. ugotavlja, da bodo zaradi avtomatizacije in digitalizacije pomorskega sektorja potrebne boljše digitalne veščine in kvalifikacije, in poudarja, da je to priložnost za pritegnitev mladih; poziva Komisijo, naj pripravi pobude v zvezi s tem in oblikuje skupne pobude za priznavanje kvalifikacij in spodbujanje različnih morskih in pomorskih dejavnosti;

173. obžaluje, da v skupnem sporočilu o mednarodnem upravljanju oceanov ni niti omenjen obalni in pomorski turizem, saj precej zadeva obalne, otoške in najbolj oddaljene regije pa tudi lokalni turistični sektor, v katerem so dejavna predvsem mala in srednja podjetja; poziva k izvajanju evropske strategije za turizem v okviru mednarodnega foruma za oceane, tako da bi v vseevropski dialog za izmenjavo primerov dobre prakse pri pametnem upravljanju obalnega in pomorskega turizma pritegnili regije in obalne lokalne organe; vztraja, da v strategiji Komisije o plastičnih in drugih morskih odpadkih ne bi smeli spregledati obalnih območij, saj motnje v morskem okolju izredno negativno vplivajo na privlačnost za turiste, imajo pa tudi neizogiben gospodarski in podnebni vpliv na vse dejavnosti v najbolj oddaljenih regijah;

174. poziva k večjim prizadevanjem za okrepitev raziskav in inovacij, kar bo omogočalo boljše upravljanje oceanov, tako da bo zagotovljeno ohranjanje in obnavljanje morskih ekosistemov in trajnost teh virov, s tesnejšim sodelovanjem in izmenjavo med raziskovalci, deležniki, odločevalci in javnostjo pa bi spodbujali tudi pismenost o oceanih v Evropi in po svetu, da bi izboljšali izobraževanje o oceanih in poklicnih možnostih v modrem gospodarstvu; poziva, naj se v skladu z dokumentom OZN „Naši oceani, naša prihodnost: ukrepajmo“ temeljito oceni stanje oceanov na podlagi sistemov znanstvenega in tradicionalnega znanja;

175. poudarja, da je v proces približevanja mednarodnega upravljanja oceanov državljanom EU pomembno vključiti lokalne organe obalnih in najbolj oddaljenih regij;

o

o o

176. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
